a Theſauriçare ſi.fun.⁊c̄.Ad qđ
p̄mittunť diuitie nō perdunť.
b O timothee.Timotheꝰ p̄cioſus
deo.timos p̄cioſos.theos deus.
c Prophanas.Et ē hypoſtaſiſ:q̄
vox ſe hȝ ad pſonā ⁊ ad ſubſtātiā.
vn̄ ⁊ heretici ſub huiꝰ noīs multi/
plicatiōe inducere volebāt tres eſſe
ſubas. Prophanaſ.Augꝰ.Que
ſunt ꝯ religionē:alie nō ſūt vitāde.
ſūt enī doctrīe religiōis cōgruētes
v̄boꝝ q̄dā nouitateſ:ſic ipm nomē
xp̄ianū qđ q̄ſi dici cepit ſcriptū eſt:
In antiochia enī p̄mū poſt aſcēſio
nē dn̄i appellati ſūt xp̄iani:ſic legiť
in Act.aploꝝ.Aduerſus etiā ipie
tatē arrianoꝝ nouū nomen patres
omouſion tradiderūt:ſȝ n̄ rē nouā
tali noīe ſignificauerūt.h̄ eī vocať
omouſion qđ ē vniꝰ eiuſdēq; ſube.
Nā ſi oīs nouitas ꝓphana eēt:nō
Job.13.d a dn̄o diceret:Mādatū no.do vo.
nec teſta.appellareť nouū:nec cāta
ret vniuerſa eccl'ia cāticū nouum.
d Promittētes.Nihil eī ſic amāt
iſti q̄ȝ ſciam ꝓmittere ⁊ fidē reꝝ ve
rarū:q̄s credere paruuli p̄cipiunť
velut imperitiā deridere.

¶ Finit ep'la prima ad Timotheū:
Incipit ep'la ſcđa ad Timotheū.

A Poſtolus.Cū eēt rome
in vincul' ꝯſtitutꝰ ſcribit
Timotheo:moneſ eū ne
ꝑ eiꝰ abſentiā vel ꝓpriīs
vel mgr̄i tribulationibꝰ terreať:vt
teſtimoniuȝ dn̄i erubeſcat ꝓ q̇ ipſe
vſq; ad mortē certauit:ſil' ⁊ de here
ticis vitādis:atq; his q̇ ſuas fabu
las mag' q̄ȝ dei predicāt veritatē.
¶ Paulꝰ iā a mūdo tranſiturꝰ.itē
ſcribit a roma timotheo infirmitati
bus ⁊ aduerſus fatigato:vt ꝯſtanť
laboret ī gr̄a dei ſibi credita:exhor
tans eū ad martyriū mult' modis:
A ⁊ vt pſeueret in officio recte p̄dica/
tionis ⁊ ſctā opatione.Et predicit
q̇d futurū ſit tpibꝰ nouiſſimis ⁊ de
ſuo obitu.Et eſt intētio ap'li in hac
epiſtola exhortari Timotheum ad
ſui officij diligentē executionē ⁊ ad
palmā martyrij:⁊ q̄daȝ adhuc ad/
dere de epiſcopali officio. Ca. I
e P Aulus ap'ls.Primo
ſalutat:deinde grati/
as agit de bono quod
habet vbi ſuū.ſ.vidē/
di eū deſideriū oñdit.
Poſtea monet ad p̄dicandū et ad
patientiā martyrij ſuo exemplo et
alijs modis.Inde dicit quales fu/
turi ſunt in nouiſſimis diebus:tan
dem de tpe reſolutiōis ſue inſtanti.
f Per voluntatem dei.Nō meis
meritis.Quaſi ſil'r ⁊ tu gratis miſ/
ſus es:⁊ iō p̄dicande gr̄e mag' ob/
noxiꝰ. g Gratias ago.Agit gra
tias de bono eius cōmēdans fidei
gratiaȝ q̄ in ipo xp̄o eſt. Gratias
ago.Vt habeā memoriam tui.i.ꝙ
tam bonus fuiſti:cuius ſemper ſim
memor.Hec eſt ſapiens exhortatio
ad vlteriora. h Memor lachry
marū.Fleuit enim a Paulo dimiſ/
ſus:paratus cū eo ire ad oīa peri/
cula.Qđ ergo pñs habuit:abſens
teneat:accipiēs etiā recordationeȝ
B fidei que te etiā cōmoneat cum etiā
in feminis fuerit firma.
G.Propter

diuites fieri in bonis operibꝰ a
a ſ vt ad hoc ſint faciles. b ſ etiā ſua. c ſ cō
munia putare.
a facilē tribuere:cōmūicāre:the/ b c
a ſ virtutes firmas:non opera tm̄.
ſauriçare ſibi fundāmētum bo
a ſ in opus futuri nō alicuiꝰ pn̄tis. b ſ ita.
nū in futurū:ut apprehendant
a ſ que nō eſt fugitiua. ſ vel eternā. ſ al's bo
nam. b ſ quid plura. ſ per nomen admonet
ꝓpriū reddens eū attentū. c ſ quod deus et
ego tibi cōmendauimus.
b verā vitā.O timothee depōſi/ d
ſ vt poſſis cuſtodire.
c tū cuſtodi:deuitās ꝓphanas e
vocum nouitates:⁊ oppoſitio f
a ſ q̄ falſo noīe ſcientia diciť. ſ ſcientiam.
nes falſi nominis ſcientię:quā g
a ſ qui fidem q̄ſi imperitiā rident. b ſ ſemꝑ
circa:nunq̄ȝ intra.
d quidam promittentes circā fi/ h i
ſ a fide. ſ vt hec cuſtodias.
dē exciderūt.Gratia tecū amē.
¶ Ep'la Pauli ad timotheum
prima finit. ¶ Argumentum
in ſecundam incipit.

I Tem timotheo ſcri
bit de exhortatiōe
martyrij:⁊ de oī re/
gula veritat':et q̇d
futurū ſit temporibus nouiſſi
mis:⁊ de ſua paſſione ſcribēs
ei ab vrbe roma. ¶ Argu/
mētū finit:Ep'la Pauli ad Ti/
motheū ſcđa icipit: Ca. I
a ſ cuiꝰ officij tu es par/
ticeps: perfice ergo debi
tū officij opus. ſ in hoc
ſis imitator.
e P Aulus ap'ls xp̄i k
f ieſu per volun/
ſ non ſine ſpe premij ſȝ
ſ pro hac ꝓmiſſione le/
gitime certo hāc meis ſe
quacibus ꝓmitto.
tatem dei ſm̄ ꝓ l
ſ nō huius ſed:
miſſionez vitę quę ē in chriſto
ſ ſcribit hanc epiſtolam.
ieſu timotheo filio chariſſimo:
a ſ donatio ſpiritusſancti qua miniſtri arman
tur. b ſ remiſſio peccatorū. c ſ tranquil/
gratiā et miſericordia et pāx
litas mentis ⁊ prelibatio vite eterne.
a deo patre et chriſto ieſu do/
a ſ quem tu ſequere.
g mino noſtro†Gratias ago dēo m
a ſ edoctus. b ſ antiq̄s.abraaȝ:iſaac ⁊ iacob
qui verū deū vna ide coluerunt:qr vna fides
vtrorūq;.ſ.antiquoꝝ ⁊ modernoꝝ iuſtoꝝ.
meo cui ſeruiō a ꝓgenitōribus
ſ ſic ſit ⁊ tua.
meis ī ꝯſcientia pura:ꝙ ſine in n o
termiſſiōe habeā tui memoriā p
ſ orans tibi maiora bona.
in orati ōibꝰ meis nocte ac die
a ſ qr meus viſus tua eſſet confirmatio:et ſic
q̇ gaudeo de te bono:implerer gaudio de te ꝑ/
fecto.vn̄ ſubdit:vt gau.⁊c̄.
b deſiderās te vidēre.Memor la q

a Diuites fieri in op.bo.qr iſte ſūt vere di
uitie q̄s nullꝰ p̄t violēter auferre. b Cōi/
care.bona ſua indigētibꝰ. c Theſauriça
re ſibi ⁊c̄.Matth.xix.Da pauꝑibꝰ et hēbis
theſauꝝ ī celo. d O timothee.Hec eſt vlti
ma pars in q̄ inducit timotheū ad cuſtodiā
oīm ſubditoꝝ ſuoꝝ general'r.d.O timothee
depoſitū cuſtodi.i.gregem tue fidelitati cō/
miſſum. e Deuitās ꝓ.vo.no.⁊ dicit vo/
cū ⁊ nō reꝝ:qr nō ſubeſt eis veritas.iō dicū
tur ꝓphane.i.ꝓcul a phano:qr talia ꝑ eccle
ſiā debēt interdici. f Et op.fal.no.ſcie.i.
ſcīe falſo noīe noīate. g Quā.ſ.ſciaȝ ap/
parentē tm̄ ⁊ n̄ exiſtētē. h Quidā ꝓmit.
v̄bis phicis ⁊ rhetoric' initētes. i Circa
fi.excl.ſicut Arrius ⁊ multi alij heretici.Fi
naliť ꝯcludit:Gr̄a dei tecū.Amen.
¶ In ca.vj.vbi diciť in poſtilla:Exiſtimā/
tium queſtum eſſe pietatem.

¶ Additio.j. Hoc qđ đr exiſtiman/
tiū q̄ſtuȝ eē pietatē.p̄t
aliť exponi.ſ.ꝙ iſti hoīes mēte corrupti de q̇
bus ſtatī añ loq̇tur exiſtimāt ꝙ q̄ſtus ē pie/
tas:eo ꝙ ſit ad ꝓuidēdum q̄ſtori de neceſſa
rijs:⁊ iō aſſerebāt ꝙ erat licitū p̄dicare ꝓpť
queſtum tm̄ ⁊c̄. ¶ In eo.ca.vbi đr in poſtil.
Radix enī oīm maloꝝ eſt cupiditas.

¶ Additio.ij. Hoc qđ đr:Radix eſt
oīm maloꝝ ē cupidi/
tas:p̄t ꝓprie ītelligi de cupiditate ſm̄ ꝙ no/
mē cupiditat' ē amplificatū ad oēm īmode/
ratū appetitū h̄ndi.Vn̄ Augꝰ.iij.de libe.ar
bi.dicit:ꝙ auaricia ſeu cupiditas nō ex ſolo
argēto vl' numis ꝯſiſtit:ſ; in oībꝰ q̄ īmode/
rate cupiunť intelligēda ē.⁊ qr in oī pctō eſt
cupiditas īmoderata aliene rei:cū oīe pec
catū ꝯſiſtit in h̄ ꝙ ſpreto bono incōmutabi/
li:bonis cōmutabilibꝰ inhereť.iō cupiditaſ
ſic āplificata ꝓprie đr radix oīm malorū.
¶ Explicit poſtilla fra.Nico.de lyra ſuꝑ p̄/
mā ep'lam Pauli ad Timotheū:Incipit po
ſtilla ſuꝑ ſcđam ep'lam ad Timotheum.
k P Aulus ap'ls.Hic inci/ Ca. I
pit ſcđa ep'la ad Timotheū:q̄ diui
diť in tres ꝑtes.ſ.in ſalutationē ⁊
ꝓſecutionē.ibi:Gr̄as ago.⁊ cōclu
ſionē.ibi:Ego iā delibor.iiij.ca.circa medi/
um.In p̄ma ꝑte poniť prīo pſona ſalutans.
ibi:Paulꝰ ⁊c̄.⁊ pſona ſalutata.ibi.Timo/
thee:⁊ optata bona.ibi:Gr̄a.⁊ ptȝ ex dictis
in p̄ncipio p̄cedent' ep'le ſnīa.hoc excepto.
l Scđm ꝓmiſ.vi.⁊c̄.i.vite eťne q̄ ē in xp̄o
obiectiue:qr bt̄i reficiunť interiꝰ in aſpectu
ſue deitat':⁊ exteriꝰ ī aſpectu ſue hūanitat'.
ſm̄ ꝙ dic̄ Augꝰ.exponēs illud Joh.x.In/
grediet ⁊ egrediet ⁊ paſcua inueniet.
m Gr̄as ago.h̄ incipit huiꝰ ep'le ꝓſecutio.
Circa quā ſciēdū ꝙ Paulꝰ ī ſpū vidēs ſuā
paſſionē appropinq̄re:⁊ ꝙ tūc nō poſſet euā
geliū p̄dicare:ſcripſit Timotheo ſuo diſcipu
lo p̄dilecto vt ꝯſtāť ⁊ efficaciť fidē catholicā
p̄dicaret:n̄ tīt ꝰ etiā ī aliq̇ tp̄ore mort' īminē
t':cū gl'ioſuȝ ſit trāſire ꝑ martyriū đ ſtatu vi
te pn̄t'.⁊ diuidiť ī duaſ ꝑteſ:qr prīo dilectio †Ro.1.a
nē ſuā erga timotheū exp̄mit vt monitionē
ſuā meliꝰ recipiat.ſcđo multipl'r eū ad predi
cta incitat.ibi:Propter quā cām.Circa pri
mū dicit:Gr̄as ago deo cui ſuio a ꝓgenito
ribꝰ meis.i.abraā:iſaac ⁊ iacob:q̇ fuerūt ve
ri cultores dei:⁊ ſil'r gamaliel:qui nutriuit
Paulū ⁊ ī lege docuit.ꝓpter qđ đr eiꝰ ꝓge
nitor:eo mō loq̇ndi q̇ dicit ap'ls.j.Coꝝ.iiij.
In xp̄o ieſu ꝑ euāgeliū ego vos genui.
n In ꝯſcia pu.nō ſic̄ falſi ap'li q̇ ſuiebāt đo
tm̄ ī exteriori apparētia. o Qꝫ ſine inter.
⁊c̄.i.q̇tienſcūq; mihi vacat tp̄s orandi.
p Habeā tui mēoriā.ſpecialē. q Memor
la.tuaꝝ.fleuit enī timotheus a paulo dimiſ/
ſus:quia

a Propter quã cãm.
Cõmẽdata fide illiꝰ ad
eã ſine timoꝛe ⁊ erube/
ſcentia p̄dicãdã exhoꝛ
tatur. b Timoꝛis.
Mat.26.g Quo turbatꝰ Petrꝰ
negauit chꝛiſtum. Añ:
Ibi.10.c Nolite timere eos qui
oc.c.huiꝰ timoꝛis non
accepimꝰ ſpm̃:ſʒ illius
Ibidem de q̃ dñs ait: Euʒ time
q̃ põt coꝛpꝰ ⁊ aĩam p̄de
re in gehennã. Spiritꝰ
enĩ ſctũs dat timoꝛem
nõ mũdi:ſed dei q̃ põt
p̄dere in gehẽnã ignis.
c Sed virtut. ⁊ dile.
⁊c. Prepoſtere: qꝛ ex
ſobꝛietate dilectio:⁊ de
inceps virtꝰ. Quia ta
lẽ ſpm̃. ḡ noli. d No
li itaq̃ eru. Cõſtantiaʒ
hñdã docet nec erube/
ſcendũ eſſe in ꝓfeſſiõe.
Nõ eſt enĩ vt erubeſca
tur ĩ ea:qꝛ ſi hõ viſus ẽ
xp̃s:geſtis tñ apparuit
deꝰ. ⁊ ſi crucifixus eſt:
reſurrexit tñ a moꝛtu/
is. ⁊ multis vidẽtibus
Act.1.b ſuſcipiẽte eũ nube ĩ ce/
lũ aſcẽdit. vbi ḡ putat
infirmitas:ibi apparet
potẽtia. e Qui nos
libe. Vicẽ reddere libe
ranti cõuenit. Cuiꝰ cũ
bñficijs digne rñdere
nõ valemꝰ:vel legatio
nẽ eius fidelit ⁊ inſtan
ter agamꝰ. f Qui
deſtru. q̃deʒ moꝛ. Et iõ
moꝛs nõ ẽ timẽda ꝓ fi
de chꝛiſti. g Illu/
minauit aũt ⁊c. ꝑ euan/
ge. ⁊c. Quo h̃ ſpectẽt.
ibi apit foꝛmã habẽs.
h Per euãge. Oſten
dit vitaʒ incoꝛruptibi/
lẽ:q̃ priuſ ignota erat:
cuiꝰ euãgelij p̄dicatoꝛ
eſt Paulꝰ. i In q̃
poſi. ⁊c. Hic ſuo exem/
plo hoꝛtat. k Scio
enĩ cui ⁊c. Q. iõ nõ cõ/
fundoꝛ.i.deficio:vl' nõ
fruſtra patioꝛ:qꝛ ꝓmi
ſit ⁊ verax ẽ ⁊ potens:
⁊ iõ credidi illũ ip̃m q̃
mihi reddet. l Quia
po.de.m.ſ. Spe ⁊ ma/
gnificẽtia ſaluatoꝛ. ſe/
curꝰ eſt:qꝛ qd̾ cõmẽdet
illi ĩ tuto ẽ. Illi aũt cõ/
mẽdat ſalutẽ ſuã: vt h̃
ꝓ illo patiẽs ſalutẽ in/
ueniat penes illũ cũ ce
perit iudicare:vt puni
ens ĩfideles iſtũ dignũ
et̃na vita ꝓnunciet.
m Foꝛmã ha. h̃ oſtẽ/
dit q̃ de ſe predicta ſpe
ctẽt. Quaſi ita laboꝛo
ĩ iſto officio mihi credi
to. Sili ⁊ tu foꝛmã ha.
⁊c. Aliq̃ li. hñt. Foꝛ
maʒ habe. Et ẜm h̃ ſic
continua lr̃am. Qua/
ſi:Collaboꝛa in euan
gelio/

chꝛymarũ tuaꝝ:vt gaudio implear. Re a b
coꝛdationẽ accipiens eius fidei q̃ eſt in c d
a ſ non inuenticia vel fragilis. b ſ parentum eius ſin/
ceritatem fidei memoꝛatur:vt foꝛtioꝛem hunc faceret.
te nõn ficta:que ⁊ hãbitauit pꝛimuʒ in e f
auia tua loide:⁊ matre ſua eunice:certꝰ
a ſ habitat eadem fides. b ſ ⁊ ideo ferueat. c ſ qꝛ fidem
habes:⁊ talis fuiſti:⁊ qꝛ tales parentes.
a ſum aũt ꝙ ẽt in te. Própter quã cauſaʒ g
a ſ epiſcopalẽ timoꝛe q̃ſi ſopitã. ſ a deo tibi collatam.
admoneo te:vt reſuſcites grãtiam dei h i
ſ que te mihi obedire admonet.
que eſt in te per impoſitionẽ manuum
a ſ moneo vt reſuſcites gratiã dei: quod vtiq̃ potes. dedit
enim deus ſpiritum. ſ tibi vt mihi.
mearum. †Nõn enim dedit nobis deus k
a ſ foꝛtitudinis contra aduerſa que venit ex dile/
ctione dei ⁊ pꝛoximi quã pꝛecedit ſobꝛietas:a ſummo dono
ad imum deſcendit.i.a dilectione ad ſobꝛietatem.
b c ſpirituʒ timoꝛis:ſed virtũt. ⁊ dilectiõis l m
a ſ pꝛimo monuit nõ timere:ad quod valet virtus. hic non
erubeſcere ad qd̾ valet diſcretio ⁊ dilectio:quaſi qꝛ dedit ſpi
ritum dilectionis ⁊ diſcretionis. b ſ id eſt crucifixum eſſe
dominum quia ſurrexit.
d ⁊ ſobꝛietatis. Nõli itaq̃ erubeſcere tẽſti n o
a ſ neq̃ in hoc ruboꝛ eſt.
monium dñi nr̃i: nẽq̃ me vinctũ eius: p
a ſ mihi i p̄dicando euãgelio crucis. ſ vel ad honoꝛẽ euan
gelij. ſ quod potes.
ſed cõllaboꝛa euãgelio ẜm virtutẽ dei: q r
a ſ ⁊ debes qꝛ ip̄e eſt. b ſ p̄cio ſanguis. c ſ nos. d ſ in/
terioꝛi.
e qũi nos libẽrauit ⁊ võcauit võcatione s t
a ſ ſoli ſibi cõuenienti. b ſ qꝛ ad ſancta vocat. ſ ẜm qd̾
ſuã ſanctã:† nõ ẜm opera noſtra:ſed ẜm v x
pꝛeuiderat ꝑ gratiã quidẽ. ſ pꝛeuiſa dari ꝑ xp̃m.
pꝛopoſitũ ſuũ ⁊ gr̃am q̃ data eſt nobis y
in chꝛiſto ieſu ante tempoꝛa ſecularia. ʒ
a ſ in completione. b ſ .i.pꝛedicationẽ chꝛiſti illuminan
tem auditoꝛes.
Mãnifeſtata eſt aũt nũc ꝑ illũminatio/ a b
ſ chꝛiſtus.
f neʒ ſaluatoꝛis noſtri ieſu chꝛiſti:qui de c
a ſ hec eſt illa gr̃a. b ſ vtrãq̃.ſ.aĩe ⁊ coꝛpis. c ſ in luce
poſuit.
g ſtrũxit quidẽ mõꝛtem:illũminauit autẽ d
a ſ .i.incoꝛruptibilem vitam. b ſ ⁊ hoc. ſ .i.pꝛedicatio
nem euangelij. ſ ecce q̃ neceſſariũ eſt euangelium.
h vitam ⁊ incoꝛrũptionem pẽr euangeli/ e f
ſ quaſi immobilis. ſ nomẽ eſt actus.
i um:in quo poſitus ſum ego pꝛedicatoꝛ g h
a ſ habens poteſtatẽ apoſtolicã. b ſ quotidie docens gen/
tes.
et apõſtolus et mãgiſter gentium. Ob i k
ſ qꝛ pꝛedico. ſ q̃ modo rome ſuſtineo.
quam cauſam etiaʒ hec patioꝛ:ſed non l
a ſ .i. deficio vel erubeſco. ſ ꝙ deus eſſet.
k cõnfundoꝛ. Scio enim cui credidi:⁊ cer m n
a ſ vel mea cõmiſi. b ſ ſalutẽ meã quã ei cõmendaui.i.in
ſpe ⁊ fide illius collocaui. ſ euangeliũ qd̾ ipſe mihi cõmen
dauit:vel qd̾ ego ei cõmiſi ſeruandũ.
l tũs ſum:quia potens ẽ depõſituʒ meũ o
a ſ iudicij.ſ. ſ vel deceſſus mei.
ſ vſq̃. b ſ ſimiliter tu habens foꝛmã
ſa. ⁊c. per que poteſt cuſtodire.
m ſeruare in illũm diem. Fõꝛmã hñs ſano p q
a ſ non a quocunq̃. b ſ .i.habens bona verba
cum fide ⁊ dilectione.
rum verboꝝ:quẽ a me audiſti in fidẽ et r
ſ que eſt. a ſ ſicut chꝛiſtus inſtituit. b ſ officium ti/
bi cõmiſſum.
dilctiõe i chꝛiſtõ ieſu:bonũ dẽpoſitum s
ſ diligenti executione. ſ quod potes.
cuſtodire per ſpiritũſanctum qui habi/ t

ſus:qꝛ paratꝰ erat ire cũ eo ad oĩa pericula.
a Vt gaudio implear. q.d. ad h̃ deſidero te
videre vt repleat gaudio ex tua ꝑfectione.
b Recoꝛdationẽ accipiẽs.i.hñs. c Eius
fidei.i.fidelitatis erga deum ⁊ meip̃m.
d Que ẽ in te nõ ficta:ſed vera et firma.
e Que.ſ.fides firma. f Habitauit pmũ
in auia tua. q.d. nõ eſt dubitandũ ꝙ eſt in te
firma fides:ex q̃ fuit in auia ⁊ mr̃e tua que tñ
erant fragilis ſexꝰ. g Propter quaʒ. Hic
ꝯñr ponit ſuã monitionẽ in q̃ multipliciter in/
ducit timotheũ ad p̄dicãdũ ꝯſtanter euãgeli/
um. ⁊ diuidit in ſeptẽ partes ẜm ſeptẽ moti/
ua q̃ inducit ad ſuũ ꝓpoſitũ:q̃ patebũt ꝓſe/
quẽdo. Primũ vero motiuũ eſt pontificalis
dignitas:q̃ mouere debet timotheũ pontifi/
cem ad ꝯſtãter p̄dicãdũ. ⁊ pmo motiuũ h̃ po
nit. ſcd̾o ad h̃ exemplũ inducit. ibi: Ob quã † Ro.8.ſ
cãm. Circa pmuʒ dicit apl's: Propter quam
cãm.ſ.qꝛ ſcio te hr̃e fidẽ firmã. h Admo/
neo te.cũ ſecuritate. i Vt reſuſcites gr̃am
dei ⁊c.i.gr̃am pontificalis dignitat.:q̃ reſu/
ſcitari dꝛ qñ in actũ p̄dicandi magnꝰ feruoꝛ ⁊
inſolitus ex ea ꝓgredi videt. et ꝙ ſic debeat
eſſe oñdit.d. k Nõ enĩ dedit nobis deus
ſpm̃ timoꝛis:vt ꝑ timoꝛẽ humanũ dimittamꝰ
p̄dicandi actũ. l Sed virtut.i.cõſtantie
ꝯtra aduerſariũ. m Et dilectiõis.erga de
um:q̃ timoꝛe poſtpoſito faciũt p̄dicare euan/
geliũ. n Et ſobꝛietatis. h̃ addit ne q̃s cre/
deret ꝙ talis feruoꝛ in aliq̃ faceret excedere
debitũ modũ. o Nolt itaq̃ eru.teſti.dñi:
id eſt euãgeliũ qd̾ eſt eiꝰ teſtimoniũ. p Ne
q̃ me vin.eiꝰ.i.amoꝛe ipſiꝰ.q.d.hec non ſunt
erubeſcibilia:ſʒ mag. honoꝛabilia. q Sʒ C
col.euãgelio.ſ.p̄dicando ſicut ego laboꝛaui.
r Scd̾m virtu.dei.datã tibi. s Qui nos † Timo.5.b
liberauit.a ſeruitute culpe. t Et voca.vo.
ſua ſctã.ad ſtatũ gr̃e. v Nõ ẜm op.nr̃a.i.
nõ ex meritis nr̃is. x Sed ẜm ꝓpo.⁊ gra
tiã.i.ẜm volũtatẽ ſuã gratioſaʒ. y Que
data ẽ nobis ĩ xp̃o ieſu.i. diſpoſita dari ꝑ ie/
ſum. ʒ Añ tpa ſecu.nã ab eterno ẽ hec di
ſpoſitio. licet enĩ hec executio facta ſit in tp̃e.
ꝓpter qd̾ ſubdit: a Manifeſtata eſt autẽ
nũc.i.tp̃e gr̃e. b Per il.ſal.nr̃i. ſua vita
⁊ doctrina mundũ illuminantis. c Qui
deſtruxit q̃dẽ moꝛtẽ.a moꝛtuis reſurgendo.
d Illumi.aũt.i.in lucẽ poſuit ⁊ fecit eſſe co/
gnitã. e Vitã ⁊ incoꝛ.ad celos aſcẽdẽdo.
f Per euãgeliũ.in q̃ iſta ꝯtinent. g In q̃.
ſcʒ euãgelio. h Poſitꝰ ſuʒ ego p̄dicatoꝛ.
ñ actoꝛ. i Et apl's. Eſt ãt p̄dicatoꝛ nomẽ
actꝰ.apl's nomẽ officij vel ſtatus. k Ob
quã cãm. Hic ꝯñr ꝯfirmat p̄dicta ꝑ exemplũ
ſui q̃ erat incarceratꝰ ꝓpter ꝯſtantiã p̄dicã/
di. ⁊ h̃ eſt qd̾ dicit: Ob quã cãm.i. ꝓpter euã/
gelij p̄dicationẽ. l Etiã hec pa.ſʒ nõ cõ/
fundoꝛ.ſʒ mag. glorioꝛ. ⁊ ſubdit rõnẽ huius
gloꝛiatiõis.d. m Scio enĩ. iũgat ſic lr̃a:
Scio enĩ ⁊ certꝰ ſum.certitudine adherẽtie:
qꝛ ſupple ille. n Cui credidi.po.eſt tanq̃
verꝰ deꝰ. o Depoſitũ meũ.i. pꝛemiũ meũ
qd̾ ꝑ fidẽ repoſui apud ip̃m ſeruãdũ. p In
illũ diẽ.i.vſq̃ in diẽ tranſitꝰ mei q̃tũ ad glo/
riam aĩe mihi tũc reddendã. ⁊ in diẽ iudicij
q̃tũ ad gloꝛiã coꝛꝑis. q Foꝛmã habẽs.
Hic ponit ſcd̾m motiuũ qd̾ eſt p̄dicãtiũ pau/
citas. nã diſcipuli Pauli q̃ erãt in aſia quaſi
oẽs a fide receſſerant. ⁊ hoc debebat mouere
timotheũ ad feruentiꝰ pꝛedicandũ:eo ꝙ alij
in h̃ deficiebãt. dicit igit: Foꝛmã habe ſanoꝝ
verboꝝ. talia enĩ debẽt eſſe v̾ba p̄dicatoꝛis.
r Que a me au.in fi. ⁊ di.i.de fide ⁊ dilecti
one. In xp̃o ieſu. s Bonũ depo.cuſto.i.
aĩas tibi cõmiſſas:q̃ ſũt p̄cioſioꝛes q̃cunq̃ re
coꝛꝑali. t Per ſpm̃ſctm̃. ſupple ſũt tibi cõ/
miſſe. ⁊ ſubdit de p̄dicantiũ paucitate. cũ dr:

D gelio.qđ vt recte facias. ha
be for.⁊c̄.nō mutaꝛ ſenten/
tia: Cuſtodi bo.depo.nec h̄
mutaꝛ ſenſus. a Ex qb⁹
eſt phi.⁊ hermo. Simulate
cū eo fuerūt: vt calūniā in/
uenirēt: ſʒ poſtq̄ viderūt ſe
manifeſtatos receſſerant ab
eo. Ca. II
b t U ḡ ⁊c̄. Nemo mili/
tans. Si aūt bon⁹ mi
les eſſe vis: non iplices te.ſ.
qꝛ nemo. c Nemo ⁊c̄. No
ticia interna nequaq̄ cōſpi
ciꝛ: niſi a terrena iplicatiōe
ceſſeꝛ. d Negocijs ſec.
Negocia ſecularia ſūt cum
animus occupaꝛ cura colli
gēde pecūie ſine labore cor/
poris: vt negociatores ⁊ hu
iuſmodi. qđ ne iſte faceret:
qꝛ infirm⁹ laborare nō pote
rat. ꝓhibet: ⁊ q̄ſi q̄reret: vn̄
ergo viuā? Subdit: Labo/
rantē agricolā. e Nā ⁊
q̄ certat. Ideo labora ſicut
A bon⁹ miles. vel iō nemo ſe
iplicet nego.ſecu. qꝛ nō aliꝛ
daꝛ corona niſi legitime mi
liter: vt in agone fit.
f Laborantē agri. Q. ille
q̄reret: vn̄ ḡ viuā cū fodere
nō poſſim: mēdicare cōfun/
dar. ſbdit: Laborātē agri.
⁊c̄. Q. ⁊ ſi nō iplices te ne/
gocijs ſecularibus: eſt tn̄ vn̄
viuere poſſis: qꝛ oportet ⁊c̄.
Laborātē agricolā .i. p̄/
dicatorē q̄ in agro eccl'ie li/
gone v̄bi dei excolit corda
auditoꝝ. g Primū p̄ci.i.
ſumere. h De fructib⁹ .i.
neceſſaria ab auditorib⁹: qꝛ
dign⁹ eſt operarius mercede
ſua: vt agricola vel vinitor
p̄mos fruct⁹ laboris ſui de/
guſtat. ita ap'ls prius iubet
eū ſumere q̄ p̄m⁹ eſt: ⁊ ſic ce/
teris diſtribuere. Prio ei dʒ
ille ſuā neceſſitatē iplere ex
his q̄ accepit: ⁊ poſt alijſ de
his q̄ ſupſūt miniſtrare. Ca
ſtū itaq̄ euāgeliſtā nō ad h̄
euāgeliçātē vt euāgeliū vē/
dat ſecuꝝ facit: ⁊ vult vt in/
telligat: q̄ neceſſaria ſibi li/
13.q.1.§.hiſ ita. cet ſumere ab eis ī q̄b⁹ deo
militat: ⁊ quoſ tanq̄ cultor
vineā exercet: vel tanq̄ gre
gē paſcit. Nō ē enī mendici
B tas ſ ptās. Timothe⁹ autē
tāte abſtinētie fuit q̄ etiā a
licitꝭ ſe tēperās exēplo pau
li volebat viuere de labore
manuū: cū dn̄s decreuerit:
1. Cor.9.c vt q̄ euāgeliū annūciat: de
De ꝯſe. di. 4.c. cū tan ſum. euāgelio viuat. i Mēor
eſto. Ul' labora ſic̄ ego: et h̄
ſpe vite etne. Nā mēor eſto.
Hec n̄ ꝯt tiotheū mēorat:
ſ ꝯt hereticos q̄s p̄uidit
futuros ⁊ iſta negaturos.
k Quaſi m.op. h̄ ꝯtūeliaʒ
notat q̄ ei igerebaꝛ. l Sʒ
v̄.dei ⁊c̄. Q. lʒ ego ſim alli
gat⁹ corꝑe: tn̄ v̄bū dī n̄ ē al
ligatū: qꝛ ⁊ ſmone p̄ñtes: ⁊
l'ris abſentes docē nō ceſſo.
Salutē

ſ in te vt in me. ſ ideo opus eſt vt cuſtodias.
tat i nobis. Scis eī hoc q̄ auerſi/ a
a ſ q̄ a me auerſi.i.q̄ receſſerūt a me mō fc̄ ī aſia
ſunt a me omnes q̄ui in aſia ſūt:
ſ a quibus maxime eſt tibi cauendum.
a ex quibus ē philetus ⁊ hermoge b
ſ q.illi receſſerunt a me. ſ ſed
nes. Det miſericordiaʒ deus ho/ c
ſ aſiani hūc imitare. a ſ familie.
neſifori dōmui: qꝛ ſępe me refri/ d
ſ miſtrādo mihi neceſſaria. a ſ vl' erūnā meā.
gerauit: et catēnam meam non e f
ſ ſicut hi qui receſſerunt.
erubuit: ſed cum romaʒ veniſſet g
ſ vt liceret ei ad me ingredi. ſ ⁊ ideo. h
ſollicite me q̄ſiuit ⁊ inuenit. Det i k
ſ pater.
illi domin⁹ inuenire miſericordiā l
ſ filio. ſ iudicij. ſ nō ſolum
a deo in illa die. Et quanta ephe m n
rome. a ſ alijs plurib⁹ vel q̄ hic. ſ q̄ aderas.
ſi miſtrauit mihi: tu mēli⁹ nōſti. o
ſ qꝛ illi auerſi. ⁊ exemplo huius.
b T U ergo fili Ca. II p
a ſ fidei ⁊ ſapiētie. ſ in te ſeruanda:
⁊ alijs annunciandа.
mi cōfortare in gr̄ā q̄ eſt
ſ ⁊ coadiutores cōſtitue.
in chriſto ieſu: Et quę audiſti a q
ſ ꝑ prophetas confirmata.
me ꝑ multos teſtes: hęc cōmēda r
ſ ſane fidei. a ſ vita ⁊ ſcientia ⁊ facundia.
fidelibus hominibus: q̄ui idonei
a ſ in p̄dicādo euāgelio ꝯ hoſtes fidei. ſ et tu/
ipſe.
erunt ⁊ alios docere. Labora ſi/ s
c cut bonus miles chriſti ieſu. Ne/ t v
a ſ diffinitio boni militis. b ſ in ſpūalib⁹ c ſ q̄
nō pōt diuidi duob⁹ cōtrarijs ſeruis. ſicut nemo
pōt ſeruire duob⁹ dn̄is. d ſ q̄buſlibet vel vt mer
catū faciens de ſpūalibus carnalia querat.
d mō militāns dēo iplicat ſe nēgo/ x
cijs ſęcularibus: vt ei placeat cui
a ſ .i. deuouit ⁊ ꝑ preterita probabilem oſtendit
in electione. b ſ quolibet.
e ſe probauit. Nā ⁊ q̄ certat in āgo y
a ſ qꝛ nemo: niſi ab oīb⁹ q̄ illū agonē ipedire pn̄t
abſtineat. b ſ ꝓut expetit lex agonis.ſ. nudus.
ne: nōn coronabitur niſi qui lēgi z a
a ſ q̄uis ita moneā laborare: nō tn̄ viuas de opꝫ
tuo: qꝛ infirm⁹ ⁊ min⁹ ſufficeres verbo dei.
f time certauerit. † Lābora̅ntē agri b
g h colā oportet primum de fructib⁹ c
a ſ ⁊ ſi videor cōtraria: ⁊ cōtra qđ ipe facio dice/
re: diſcerne q̄d: quare diciꝛ: qꝛ tu infirm⁹: mihi de
acceptiōe ſcandalū. ſ qđ potes.
percipere. Intēllige q̄ dico. Da/ d
ſ non ſolū in his.
bit enim tibi dn̄s in omnibus in
a ſ ⁊ vt legitime certes: memor eſto reſurrectiōiſ.
i tellectum. Mēmor eſto dominū e
ieſum chriſtuʒ reſurrexiſſe a mor/
a ſ natū. ſ ꝓgenie. b ſ p̄dicationē meā. ſ et ſi
nō peruerſi negent.
tuis ēx ſemine dauid † ſm̄ euan/ f
a ſ euangelio predicādo. b ſ ſic ⁊ tu facias.
gelium meum in q̄uo labōro vſ/ g
ſ habitus.
k q̄ ad vincula quaſi male ope/ h
ſ ⁊ ſi corpus.
l rans: ſed verbuʒ dei non eſt alli/ i

a Scis enī h̄ q̄ auer. ſūt a me o. q̄ in aſia ſūt.ſ.
illi q̄ ſūt ibi ꝓ maiori p̄te: ita q̄ dr̄ oēs. ad deno/
tādū pluralitatē recedētiū. ſicut dr̄ q̄ oēs de ciui
tate vadūt ad tale ſpectaculū vl' feſtū: q̄uis mul
ti remaneāt. b Ex q̄b⁹ ē phi. ⁊ her. iſti enim
duo ſimulate ſe iūxerāt Paulo: vt inuenirēt vn̄
ſibi calūniā facerēt: ſ ꝑcipiētes q̄ eoꝝ malicia eſ
ſet Paulo māifeſtata receſſerunt ab eo: vt dicit
Glo. ꝓpter qđ ap'ls exp̄mit eos noīatim vt timo
theus caueat ab eis ſic̄ ab aduerſarijs veritatiſ.
Et q̄m oppoſita iuxta ſe poſita mag' eluceſcūt: iō
ꝯn̄r collaudat vnū de aſia ſibi fidelēʒ cū familia
ſua. d. c Det miſe. de. oneſifori.i. ſibi ⁊ fidelib⁹
cū eo exiſtentib⁹. d Quia ſepe me refrigera/
uit. miniſtrādo neceſſaria. e Et catenā meā:
id eſt me incatenatū: ſicut hoīēʒ malū. f Nō
erubuit. ſciēs iuſticiā meā. g Sʒ cū romam
veniſſet. de aſia cū labore magno et ſumptibus.
h Sollicite me q̄ſiuit. diligenꝛ inq̄rens vias ⁊
modos q̄b⁹ liceret ei ad me ingredi. i Et ine.
ꝑ ſuā di. ꝓpter qđ ſubdit ap'ls: k Det ill' dn̄ſ.
pr̄. l Inuenire miſe. a deo.i. a filio q̄ ē dn̄s de
dn̄o ſicut deus de deo: ſm̄ q̄ dr̄ Pſal. cix. Dixit
dn̄s do. meo ⁊c̄. m In illa die.ſ. mort' ſue vel
iudicij generaꝛ. n Et quāta ep. mi. mihi. ⁊ ſo/
cijs meis. o Tu me. no. q̄ tūc mecū cum alijs
preſens fuiſti. Ca. II
p T U ergo. Hec ē tertia ꝑs in q̄ poniꝛ tertiuʒ
t motiuū ex ſilitudīe aliq̄ꝝ q̄ ſolēt eē multū
ſolliciti de executiōe ſui officij. ⁊ h̄ dʒ mo/
nere Timotheū vt ſit ſollicit⁹ de officio p̄dicādi
⁊ alios ad h̄ idoneos inducēdi. dicit igiꝛ: Tu ḡ
fili mi ꝯfortare: ꝯſtātiā magnā p̄dicādi accipiē/
do. q Et q̄ au. a me ꝑ mul. teſtes. ſupple cōfir
mata.ſ. ꝑ legē ⁊ ꝓphas ⁊ agiographa. r Hec
cōmē. fi. hoīb⁹ .i. ſane fidei q̄ idonei erūt etiā ali
os docere rōne ſue vite: ſciē ⁊ facūdie. ꝯn̄r ponit
primā ſilitudinē. s Labora. in p̄dicādo ſol/
licite. t Sicut bo. mi. ie. xp̄i. Milites enī re/
gis tp̄alis in acie poſiti valde ſūt ſolliciti de victo
ria obtinēda: ⁊ multo forti⁹ milites xp̄i debēt eſ/
ſe ſolliciti de fide p̄dicanda: ꝑ qđ acq̄riꝛ corona
eterna. Et qꝛ p̄dicatio ꝑ ſollicitudinē tp̄aliū ipe/
diꝛ: vt dictū ē vlt'. ca. p̄cedent' ep'le: iō ſubdiꝛ:
v Nemo mi. deo. ſollicite in p̄dicatiōis ope.
x Implicat ſe ſecu. ne. ſi aūt iplicet a ſuperiori eū
cōpellente ꝓpter neceſſitatē eccl'ie. ſuſtinēdū eſt
ſaltē ad horā ꝓpter charitat' neceſſitateʒ. vn̄ di/
cit Aug⁹. Ociū ſctm̄ q̄rit charitas: ſ negociū iu
ſtū ſuſcipit neceſſitas charitat': quam ſarcinaʒ ſi
nullus iponit: ꝯtēplādi veritati vacandum ē. ſi
aūt iponiꝛ ſuſcipiēda eſt ꝓpter charitat' neceſſi/
tatē. y Nam ⁊ qui certat ī agone. corꝑali.
z Nō coronabiꝛ. corona victorie. a Niſi q̄ le
gi. certa. ſil'r p̄dicator euāgelic⁹ nō coronabiꝛ co 1. Cor.9.b
rona gl'ie: niſi ꝯſtāter ⁊ intrepide p̄dicauerit.
Cōſequēter ponit ſcđam ſilitudinem dicens:
b Laborantē agricolā oportet.i. iuſtum eſt.
c Primū de fructi. ꝑcipere. quia plus alijs la/
borauit. ſil'r p̄dicator laborās in agro dn̄ico pl⁹
ceteris reportat de merito. d Intellige q̄ di/
co.ſ. iſtas parabolas eſſe dictas ꝓ predicatore cō
ſtanti ⁊ operoſo. ſed qꝛ intellectus veritat' eſt a
deo. ideo ſubdiꝛ: Dabit enī tibi dn̄s ⁊c̄. e Me/
mor eſto. Hec eſt quarta pars in qua poniꝛ quar
tum motiuū.ſ. promiſſio glorie celeſtis predica/
toribus veris. ad hanc enim gloriam habemus
acceſſum per chriſtum a mortuis reſurgenteʒ. iō
de hoc facit primo mentionē. d. Memor eſto do/
minū ⁊c̄. quia ꝑ ipſum ſimiliter reſurgemus.
f Scđm euangeliū meum. predicationē: nō ta/
men actione. ſic enim ſolius eſt chriſti. g In
quo laboro vſq̄ ad vincula. erat enī incarcerat⁹
Paulus ꝓ predicatione euangelij. h Qua
ſi m. ope. q. d. cū tn̄ bn̄ egerim. i Sʒ v̄. dei nō
ē al. qꝛ docebat pn̄tes v̄bo.ſ. icarceratos cū eoꝝ
carceris cuſtodes: ⁊ p'les eoꝝ conuertit ad xp̄m.
ſil'r abſentes docebat ſcp̄to ep'las eis mittēdo.
Ideo oīs

a Salutē ⁊c̄.cū gloria ⁊c̄.
Quaſi vt h̄ ꝯſeq̄nt ſalutem
iuſtificatiōis:⁊ poſt hāc vi/
tā gloriā celeſtē. b Fidel̄
ſer.Eſt iſte:qꝫ ꝯſeq̄nt ſalutē
⁊ gloriā. Nā ⁊ mortui mun
do ſicut xp̄s veteri hoī ⁊ ſu
ſtinētes.i.martyres. Vel
vt ſuſtineas:mēor eſto xp̄m
reſurrexiſſe. c Nā ſi com
mortui.ī ip̄a morte. d Si
ſuſtinemus.in paſſione.
e Conuiuemꝰ ⁊ ꝯregna.⁊c̄.
⁊ hic ſermo fidel̄ ē. f Ne
gare ſeip̄m ⁊c̄.Hoc qꝫ ſeip̄m
negare nō p̄ōt laus ē volun
tatis diuīe. Sicut qꝫ quidā
nō pſit credere culpa eſt vo
luntatis hūane. g Hec
cōmone.Hec p̄dicta vt pati
aris cōmoneo te:vel hec cō/
mone tuos. h Ad nihil
enī vtile ⁊c̄. Cōtentio minꝰ
ſtabilitis ſepe generat ſcru/
pulū.Solēt enī in ꝯtentiōe
talia opponi elimato mali/
uolētie argumēto:vt moue
ant aīos inſipiētiū fratruꝫ.
Nec p̄ōt eſſe q̄n ꝯtentio ex/
torqueat aliq̄d qđ dicat cō
tra ꝯſciam:vt intꝰ in aīo p̄/
dat:⁊ foris victor accedat.
Nemo enī patit ſe vinci:li/
cet ſciat vera eſſe que audit.
Collatio ḡ inter dei ſeruos
eē dꝫ nō altercatio. i Ex
q̄bꝰ eſt hyme.⁊ phi.⁊c̄. Ho
rū p̄didit nomīa vt ab his
ſpecialit caueat q̄s ⁊ ꝓpha/
nos ⁊ ipios deſignat et er/
rātes a veritate. k Dicē/
tes reſur.iā fa.⁊c̄. Vl̄ ita vt
de reſurrectiōe aīe intelliga
tur.Due enī ſunt reſurrecti
ones.Prīa eſt q̄ fit in aīa p̄
fidē:qn̄ q̄ mortuꝰ erat ī infi
delitate ⁊ ī aliis peccatl̄ p̄ fi
dē ⁊ baptiſmū viuificat.vn
Job.5.d de:Qui crediderit ī me trā
ſibit de morte ad vitā. Alte
ra q̄ erit corpoꝝ q̄ erit ī die
iudicij.De illa reſurrectiōe
q̄ fit ī aīa p̄ fideꝫ loq̄tur hic
apl̄s cū ait:dicētes reſurre/
ctionē mētiū.ſ.eē factā ī ba
ptiſmo:⁊ ī fide nullā reſur/
rectionē corporum futurā.
Oēs ſecte q̄ religionē ꝓmit
tūt:ꝯcedūt reſurrectōeꝫ mē
tiū ī fide. Alit eī n̄ viderent
audiēdi. Volētes ḡ credi ſi/
bi:oēs etiā q̄ īſtituert alicu/
ius falſe religiōis ſectā:ne/
gare iſtā reſurrectionē men
tiū n̄ potuert:oēs de illa cō
ſenſerūt.Sꝫ corpoꝝ reſurre
ctionē mlt̄i negauert:ſic̄ iſti
q̄s noīat apl̄s. l Cognuit
do.i.amat ⁊ defēdit p̄ſcitoſ
ſuos:in q̄ notat p̄ſcia:q̄ q̄s
p̄ſciuit futuros eē ꝯformes
imagīſ filij ſui.i.p̄deſtīauit:
vocauit:iuſtificauit:glorifi
cauit. Numerꝰ taliū ē hortꝰ
ꝯcluſus:fons ſig̃tꝰ:puteus
aq̄ viue:p̄adiſus cū pomo/
ruꝫ fructibꝰ.Ex h̄ nūero q̄/
dā ſpūalit viuūt:⁊ ſupemi/
nentem viā

a .i.ꝑ euāgelio:vel qꝛ memor ſum xp̄m reſur/
rexiſſe. incōmoda.
gatum. Ideo omnia ſuſtineo ꝓ a b
et ſi oībus nō ꝓſim. anime.
a pter electos: vt et ipſi ſalutem c
.i.ꝑ chriſtum preſtatur.
conſequantur que eſt in chriſto
que poſt hanc vitā dabitur. verus.
b ieſu cum gloria celeſti. Fidelis d
a mundo vel peccatis in baptiſmo:
ſicut chriſtus veteri homini.
c ſermo. Nam ſi cōmortui ſumus e
a .i.cū illo viuemꝰ in vita eterna. b ꝑ chri
ſto tribulationes ⁊ paſſiones.
e d et cōuiuemꝰ:ſi ſuſtinebimus et f g h
a cum illo in eterna beatitudine:et hoc eſt qꝫ
ait.nam ſi cōmor.⁊c̄. b eum coram ho/
minibus. hoc ē contrarium illi qui me con
feſſus fuerit coram hominibus: cōfitebor ⁊ ego
eum coram patre meo.
conregnabimus: ſi negaueri/ i
a corā patre dicens: Neſcio vos.
mus et ille negabit nos:ſi non k l
a qꝫ puniat malos ſtulte confiſi de miſericor/
dia. b in dictis ſuis:⁊ in eo etiā qꝫ dixit:
Qui nō crediderit condēnabitur.
credimus: ille fidelis ꝑmanet: m
a qui eſt veritas:quod faceret ſi dicta ſua nō
impleret.
f g negare ſeipſum non poteſt. Hec n o
a alios tibi cōmiſſos. b teſtē deo inuocās.
vel deo.
cōmmone teſtificans corā deo. p
a ſed b contentio nihil p̄ōt niſi ſubuertere:
h Noli verbis cōtēdere. Ad nihil q r
dū verboſus par vel ſuꝑior videt catholico.
vel eſt.
enim vtile contenditur:niſi ad s
ſubuerſionem audientiuꝫ. Sol/ t
a ꝓpter te. b ꝓpter proximū. in
conſpectu hominum vel tuorum.
licite aūt cura teipſum probabilē
a in operibus vite agendis.
exhibere deo:operarium incon v x
a q̄ nō erubeſcat euāgeliū vl̄ n̄ deficiat. b ſm
cōpetētiā ſinglōꝝ vt alt̄ ſpūalia:lac diſtribuat
fuſibilem:recte tractantem ver/ y
paruulis. verba. vt hereſes.
bum veritat̄. Prophana autē z
a ſine fructu:⁊ ſi nō ita mala. b qꝛ aliq̄bus
audita nocent.
⁊ vaniloq̄a deuita. Multuꝫ enī a b
a efficacia ſunt. b ꝯtra cultū dei. c a par c
uo ad maius paulatim tendūt q̄ ſana ſunt cor/
rumpendo ⁊ ita ad impietatē trahendo.
proficiūt ad impietatē:⁊ ſermō d e
a vt ab his ſpecialiter caueat.
i eoruꝫ vt cancer ſerpit. Ex quibꝰ f g
a in qua olim fuerūt. ideo adhuc eis credi/
tur:vnde magis noxij.
eſt hymeneꝰ ⁊ philetꝰ:qui a ve/ h
a occaſione illoꝝ verborū:multa corpora ſan/
ctorum qui dormi.ſur. b vel in baptiſmo.
k ritate exciderūt:dicentes reſur/ i
vt nō ſperet alia. ⁊ ideo vitandi
rectionē iā factā:et ſubuerterūt k
a ⁊ ideo nō ꝑ eis deſperandum.
quorundā fidem. †Sed firmum l
.i.illi quos deus elegit ⁊ īmobiliter ī fide fun/
danit. a q̄ perit:inde nō erat.
fundamentū dei ſtāt: habēs ſi/ m
in ſignum amicis vt accedant:inimicl̄ vt ter/
riti fugiant:vel hoc habent menti impreſſuꝫ:vl̄
ſignati ſunt hoc ſigno.
l gnaculum hoc. Cognouit dn̄s n

a Ideo oīa.aduerſa. b Suſtineo patiēter.
c Propter elec.vt ⁊ ip̄i ſa.ꝯſequant.ex eoꝝ enī
ſalute p̄miū pauli doctoris augebat.ꝓpter qđ cō
cludit: d Fidel̄ ſmo.i.verus. e Nā ſi cōmor
tui ſumꝰ.i.cū xp̄o mortui ꝓpt p̄dicationē ſui euā/
gelij. f Et cōuiuemꝰ.ſ.cū eo vita ꝑhēni. g Si
ſuſtinebimꝰ.pondere tribulationuꝫ depreſſi.
h Et cōregnabimꝰ.in gl̄ia celeſti. i Si nega/
uerimꝰ.xp̄m v̄bo vl̄ facto. k Ille negabit noſ.
corā p̄re ſuo. l Si nō credimꝰ.ab eo puniri pro
pter magnitudinē ſue miſcōie.ſicut dicunt aliq̄ de
miſcōia eiꝰ nimis p̄ſumētes:⁊ ſine timore peccan/
tes. m Ille fidelis ꝑmanet.in v̄itate iuſticie.
n Negare ſeip.nō p̄t.negaret aūt ſeip̄m ſi nega/
ret ſuā iuſticiā:qꝛ iuſticia diuīa ⁊ deꝰ idem ſunt.
o Hec cōmone.in feruēti p̄dicatiōe. p Teſti/
ficans co.deo.i.ip̄m ī teſtē inuocās inducēdo ver
ba ſua de ſcriptur̄ diuinis:⁊ opa ſua in ſignis et
ꝓdigijs. q Noli verbis.Hec ē q̄nta pars in q̄
ponit q̄ntū motiuū.ſ.loq̄citas falſoꝝ p̄dicatorū:
qꝛ ſi ſic fuerūt ſolliciti de ſuis falſitatibꝰ aſſerēdiſ:
multo maḡ p̄dicator verꝰ dꝫ eſſe ſollicitꝰ de veri/
tate euāgelica ꝯſtāter p̄dicāda.⁊ diuidit in duas
partes:qꝛ p̄mo ponit ſuā inductioneꝫ.ſcđo ſoluit
tacitā q̄ſtionē.ibi:In magna domo.Circa p̄muꝫ
ſciendū qꝫ licꝫ doctor euāgelicꝰ feruēs eſſe debeat
de veritate p̄dicāda:verūtn̄ verboſitas ē vitāda.
iđ dr̄:Noli v̄bis ꝯtēdere.i. multiplicatiōe v̄boꝝ
cū falſis p̄dicatoribꝰ. r Ad nihil enī vtile eſt.
ſic ꝯtendere. s Niſi a ſub.au.qꝛ ſimplices aſſi/
ſtentes credūt mag̃ loq̄ces eſſe magis intelligen/
tes:qđ eſt falſuꝫ.nā vbi verba ſunt pl̄ima ibi fre/
quēter egeſtas. Prouerb.xiiij.ꝓpter qđ p̄res an
tiq̄ cū heretic̄ magis diſceptabāt virtutibus ⁊ ſi/
gnis q̄ꝫ verbis.vn̄ in hiſtoria tripartita dr̄ qꝫ q̄buſ
dā p̄hīs cū alexandro conſtantino ep̄o diſputare
volentibꝰ:iuſſit imꝑator vt certamē acciꝑet:q̄ q̄ꝫ/
uis eſſet ſimplex ſuſcipiēs: iuſſit oēs p̄ter vnū te/
nere ſilentiū.cui dixit:in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i im/
pero tibi in p̄mis ne loq̄ris:q̄ ſtatim mutꝰ factꝰ ē.
t Sollicite aūt cura teip̄m ꝓbabilē.i. approba/
bilē ſeu laudabilē. v Exhibere deo.⁊ nō hoībꝰ
tm̄.qđ q̄rūt hypocrite. x Operariū incōfuſibi
lem.i.ſic qꝫ opa tua ſint talia qꝫ de ip̄is erubeſcere
nō debeas:ſꝫ magis in dn̄o gl̄iari. y Recte tra/
ctan.v̄.veritat̄.ꝓponēdo ſingulis v̄ba cōpeten
tia:vtpote ſapiētibꝰ altiora:ſimplicibꝰ magis pla
na. z Prophana aūt.i.v̄ba hereſim vl̄ doctri/
nā ſuſpectā ſapiētia. a Et vaniloquia.i.inuti/
lia ⁊ curioſa. b Deuita.qꝛ verba p̄dicator̄ de/
bent eſſe examinata. c Multū enī ꝓficiūt.i.ef
ficacia ſunt. d Ad impietatē.i.ꝯtra dei cultū.
e Et ſermo eoꝝ.i.hereticoꝝ ⁊ falſoꝝ predicato/
rū. f Ut cancer ſerpit.i.paulatim tēdit ad cor/
ruptionē veritatis. g Ex q̄bus.ſ.heretic̄ vel p̄
dicatoribus falſis. h Eſt hymeneꝰ ⁊ phileꝰ q̄
a veritate fidei catholice: i Exciderūt dicentes
⁊c̄.qđ dupliciṫ expōit.vno mō:qꝛ dr̄ Mat.xxvij.
Multa corꝑa ſctōꝝ q̄ dormierāt ſurrexerunt.Di/
cunt aliq̄ qꝫ iſte philetꝰ hymeneus ex hoc accepe/
runt occaſionē errādi:dicentes qꝫ in illis reſurre
ctio iā eſt facta:⁊ nō eſt alia in fine mūdi expectā/
da.Sed hoc nō videt ꝓbabiliter dictū:qꝛ illi de
quibꝰ loquit Mattheus ſunt hoīes eiuſdem ſpe/
ciei cū alijs.ꝓpter qđ eoꝝ reſurrectio non indu/
cit ad negandū reſurrectionē alioꝝ in fine mundi
futurā:ſed magis ad ꝯtrariū:qꝛ de ſil̄ibus debet
eſſe ſil̄e iudiciū. Ideo alij dicūt ⁊ melius vt vide
tur qꝫ iſti acceperūt occaſionē errādi ex v̄bis dn̄i:
Joh.v.Qui credit ei q̄ miſit me habꝫ vitā eternā
⁊ in iudiciū nō venit:ſ; trāſit de morte ad vitā.vbi
loquit ſaluator de reſurrectiōe ſpūali quā iſti cōfi
tebant.⁊ verū eſt iſtā iā factā:⁊ negabāt reſurre/
ctionē corpoꝝ futuram:qđ eſt falſum.ſicut ⁊ ſadu
cei Act̄.xxiij. k Et ſub.quo.fidem.ꝑ ſuā ſua
ſionem. l Sed fir.dei fun.ſtat.i.fides reſurre
ctionis ſtat in electis. m Dn̄s ſig.hoc.qđ ſub
dit: n Cognouit dn̄s.ꝑ eternā p̄deſtinationē.
Qui ſunt

† De pe.di.2 c.firmum.

nentē viā charitatꝭ ingrediunť. Quidā vero adhuc carnales ꝓfectꝰ ſuos inſtāter exercēt: ⁊ vt in cibos ſpūalium fiāt idonei: ſctōꝝ myſterioꝝ lacte nutriunť: ⁊ q̄ in prauis moribꝰ populari etiā iudicio manifeſta ſunt: in dei timore vitāt: vt regulam fidei diligēter inq̄ſitā firmiter tenēt: ⁊ ſi ab ea deuient: cito auctē catholica corrigunť: q̄muis in eius verbis ꝑ ſenſu carnali varijs adhuc fantaſmatum cōcurſibus fluctuent. Sūt ⁊ ex eo numero quidā qui adhuc nequiter viuunt: aut etiam in hereſibꝰ: vel in gentilium ſupſtitionibus iacent: ⁊ tamē etiā illic nouit dñs q̄ ſunt eius. Nam in illa ineffabili ꝑſcientia dei: multi qui foris videnť intus ſunt. Ex illis ergo oībus q̄ vt ita dicam intrinſecus in occulto intus ſunt. i. quos nouit dñs: nemo ī eternam dānationē ſeduciť. Nouit enī dominꝰ qui ſunt eiꝰ. Nondū enī apparuit iudiciū: ſed iam facta eſt in noticia dei. Nouit enī qui ꝑmaneant ad coronā: ⁊ qui ad flāmam nouit triticū ⁊ paleam. Deinde alterā partē ſignaculi ponit de libro Eſaie ſubdēs: Et diſcedit ab iniq̄. ⁊c̄. a Diſcedat. Eſaias vidēs ī hoīe liberū arbitrium: ita admonet diſcedere ab iniquitate: et ꝑ hec duo ꝙ homo libero arbitrio diſcedit ab iniquitate: et deus preſcitū munit: apparet hoſtibꝰ et amicis ꝙ ip̄e ſit dei: hoc eſt ſignaculū.

b Vaſa aurea ⁊ ar. ⁊ lig. Sicut enim vaſa lignea et fictilia valēt vt purgenť aurea ⁊ argentea: ſic mali proſunt ad ꝓfectū bonoꝝ. Et ſicut illa fracta extra domum eijciunť: ⁊ alia vaſa fracta ſtudio reponunť: ita mali mortui in tenebras exteriores: boni vero in vita eterna collocabuntur. Magna ergo domꝰ eccleſia in qua ſunt vaſa aurea ⁊ argentea. i. boni ⁊ fideles ⁊ ſctī dei ſerui vbiq̄ diſperſi ⁊ ſpūali vnitate deuicti: ī eadem cōmunione ſacramētoꝝ degenteſ. Et vaſa lignea ⁊ fic. i. illi qui ſunt in domo vt nō ſint in cōpage domꝰ: nec in ſocietate pacifica: ⁊ tñ adhuc corꝑe ſimul cū bonis. Nā ante tp̄s vltime ſeparationis nullo mō ꝓpter cōmixtionē malorū recedendum eſt ab vnitate eccl̄ie: vt ante ventilationē arce ſimul ſint triticū ⁊ çiçania: grana ⁊ palee: quia non conceſſit dñs apoſtolis çiçania a tritico ſeparare. quis ergo hoc audeat? ¶ Ecce ꝑ vaſa aurea ⁊ argentea intelliguntur boni ⁊ electi: ⁊ ipſi ijdem ſunt vaſa in honorem: quia ad honorem gl̄ie patrie celeſtis ſubleuanť. Per vaſa lignea et fictilia intelligunť ficti et reprobi: et ipſi ijdem ſunt vaſa in cōtumeliā: quia demergunť in ſuppliciū damnatiōis. Vel ꝑ vaſa aurea ⁊ argentea intelliguntur oēs bōi: ſiue q̄ ad tp̄s ſūt: ſiue ꝑſeuerātes ꝑ vaſa lignea ⁊ fictilia ītelligūť oēs mali: ſiue q̄ ad tempꝰ ſunt mali: ſiue ꝑtinaces. Et de vtriſq̄ quedā ſunt in honorē: quia de bonis. ⁊ de malis quidaꝫ ſunt electi ad gloriam: ⁊ ſil̄r de vtriſq̄ quedā ſunt in contumeliā: quia ⁊ de bonis ⁊ de malis quidam ſunt reprobi.

c. Stultas autem. Non omēs queſtiones vitande: ſed inutiles ⁊ ſine diſciplina. d Seruum autem domini non oportet litigare ⁊c̄. Satis obſtrepūt cōtradicentes. Ne ergo ſeruꝰ dei ſibi obſtrepat ſtudio altercandi: nec deeſſe voluit nos fratrum correctioni: nec ſtudere certamini. Multi enim homines cum a ſomno excitantur litigare volunt: aut rurſus dormire cum litigare prohibentur.

e Nequando det illis deus penitentiam. Non prodeſt correptio niſi ſupernus medicus reſpiciat. i. niſi faciat: vt peccati ſui

quēq̄

† 23.q.4.c.quam carnem. 24.q.1.c.quiam.

† 2.q.7.c.ſicut ſacerdotes. 46.di.§.1.

a ſ vel dat. b ſ ⁊ ſi nō ab iniq̄s q̄bꝰ mixtus.

a qui ſunt eiꝰ: ⁊ diſcedat ab iniquitate omīs qui inuocat nomē domini. † In magna aūt domo non ſolum ſūt vaſa aurea ⁊ argentea: ſed et lignea et fictilia: ⁊ quedam quidem in honorem: quedam autem in contumeliā. Si quis ergo emundauerit ſe ab iſtis: erit vas in honorem ſanctificatū: et vtile dño: ad omne opus bonum paratuꝫ. † Iuuenilia autē deſideria fuge: ſectare vo iuſticiā: fidē: ſpē: charitātem: ⁊ pacez cum his qui inuocant dominum de corde puro. † Stultas autem et ſine diſciplina queſtiones deuita: ſciens qꝛ generant lites. † Seruum autē dñi nō oportet litigare: ſed manſuetum eſſe ad omnes: docibilez: patientem: cum modeſtia corripientem eos qui reſiſtunt veritati: ne quādo det illis deꝰ penitētiā ad cognoſcendā veritatē: ⁊ reſipiſcāt a diaboli laqueis: a q̄ capti tenentur ad ipſiꝰ voluntatem.

[Interlinear glosses:] ſ vere. — a ſ quidā ſunt ſubuerſi: quidā ſignati: ſed non mirum. b ſ in eccleſia ſunt ſimul modo. — a ſ .i. boni. ſ dei diſpenſatiōes recipiētes. — a ſ que ⁊ ſi ad cōtumeliā lignea. tamē honeſtꝭ ad purgationē: vel quedā de vtriſq̄ in honorē: quedam in contumeliam. ſ .i. mali. — a ſ .i. boni qui purganť ꝑ malos. b ſ mali qui ſunt ad purgatoriū bonorum. — ſ ⁊ qꝛ alteꝝ hoꝝ ē. — a ſ recedēdo ab iniq̄tate eoꝝ nō ab eis. b ſ q̄ in contumeliā. c ſ quaſi nō perit ꝓpter hoc ꝙ cū illis eſt corpore. ſ grē dei. — a ſ mundū. ſ fide ⁊ opibꝰ. ſ alios acq̄rendo. — a ſ ꝓphana alioꝝ ⁊ inania deuita: in te vero iuuenilia deſideria fuge. ſ. luxuriā: immundiciā ⁊c̄. — ſ in iudicio. ſ verā. — a ſ vel caſtitatem. ſ dei ⁊ proximi. b ſ quietē. c ſ cum fidelibus. ſ vel omīa hec ſectare ſicut hi q̄ inuocant dominū pura conſcientia. — a ſ hec ſectare. ſ inutiles. b ſ ⁊ ſi nō ſtulte. in q̄bus tñ nō eſt ꝓfectus diſcipline vel ſcientie. — ſ nō edificationē. — ſ tēpus litibus expendere. — a ſ tractabilē. b ſ etiā malos: vt attrahat. c ſ q̄ facile doceat vel doceať ſi opus eſt in aliquo. — a ſ q̄libet aduerſa. b ſ mētis lenitate. c ſ nō eſt ceſſandū a correctione erroris alterius. — ſ ꝓ vt vel ſi aliq̄ñ. ſ aliter nō ꝓdeſt correctio. — a ſ quā mō impugnāt. b ſ ⁊ cognita redeant ad bonū. — b ſ extra patriam. ſ nō modo liganť. ſ exequendam.

a Qui ſunt eiꝰ. qꝛ ſunt ſcripti ⁊ ſignati in libro vite indelebiliter. b Et diſ. ab iniq̄. q̄ negať reſurrectio futura. Omīs q̄ inuocat nomē dñi. c In magna. Hic ɔ̄n̄r rñdet tacite q̄ſtioni ex ꝑdictꝭ orienti. ⁊ ꝑmo ſoluit ap̄ls q̄ſtionē. ſcd̄o reuertiť ad timothei monitionē. ibi: Iuuenilia. Ex h̄ aūt ꝙ ꝑdixit philetū ⁊ hymeneū et veritate fidei excidiſſe ⁊ alios ꝑuertiſſe. poſſet aliq̄s q̄rere: q̄re dñs ꝑmittit talia fieri. Ad qd̄ rñdet ap̄ls ꝙ hoc totuꝫ cedit ad gloriā dei. nā ſicut in electis relucet eiꝰ miſcd̄ia: ita in reprobis eiꝰ iuſticia. ⁊ ponit exemplū de domo magni ꝑncipis. dicit igiť: In magna autē domo. i. in domo ꝑncipis magni. d Nō ſolū ſunt vaſa ⁊c̄. q̄ applicantur officijs honorabilibꝰ. e Sed ⁊ lignea ⁊ fictilia. q̄ applicanť exercitijs vilibꝰ: ⁊ totū cedit ad ꝑfectionē domꝰ ⁊ honorē dñi. domꝰ aūt dei totum eſt vniuerſum in q̄ electi ſūt vaſa glorie applicata. reprobi vero vaſa cōtumelie deputata. veruntñ qꝛ heretici pñt dū viuūt ad veritatē redire. ideo ſubdiť: f Si q̄s ḡ emū. ſe ab iſtis. i. a ꝑdictis erroribꝰ et ſimilibꝰ. g Erit vas ī honore ſanctificatū. i. diuino cultui applicatū. h Et vtile dño. i. vtile ad acq̄rendū alios domino. ſic̄ ptꝫ de Paulo: q̄ poſt cōuerſionē ſuā multoſ acq̄ſiuit dño: q̄ erat ante fideliū ꝑſecutor. i Iuuenilia. hic reuertiť ad inſtructionem timothei. d. Iuuenilia āt deſideria: q̄ ſūt circa carnis delectabilia. k Fuge. aliter nō deuincunť. l Sectare vero iuſticiā. erga ꝓximū. m Fidē. erga deū. n Charitatē. erga vtrūq̄. ſ. deū ⁊ proximū. o Pacem cū his ⁊c̄. i. cū fidelibꝰ maxime: licet cū oībꝰ ſit ſectāda q̄ſtuꝫ pōt fieri bono modo. p Stultas. i. irrationabiles. q Et ſine diſciplina q̄ſtiōes. i. inutiles ad fidē ⁊ mores: Deuita. et ſubdiť cā: r Sciens qꝛ generāt lites. inter varie opinātes. s Seruū aūt dñi nō oportet litigare. nec ꝑ ɔ̄ñs ſe talibꝰ queſtiōibꝰ implicare. t Sed manſuetū eſſe ad oēs. etiam ad infideles: vt ꝑ h̄ trahanť ad fidē: ſicut de beato Clemēte legiť ꝙ ꝓpter ſuā māſuetudinē ñ ſolū erat acceptꝰ xp̄ianis: ſed etiā gētilibꝰ ⁊ iudeis: et multos ex eis ad fidē ɔuertit.

v Docibilē. i. ad docēduꝫ abilem: q̄ abilitas dupl̄r accipiť. vno mō actiue: ita ꝙ abilis docere ſit rōne vite: ſcīe ⁊ facundie. alio mō paſſiue: ⁊ ſic abilis doceri acq̄eſcendo informationi bonoꝝ de veritate circa factū aliqd̄: aliter nō poſſet bñ iudicari de ꝓpoſitis ſibi. x Patiētē. i aduerſiſ. y Cū modeſtia corripiētē ⁊c̄. naꝫ ſi īmoderate corripet obſtinatos ī malo magꝭ faceret: ſicut īmoderate dirigētes ligna tortuoſa frangūt ipſa. iō ſubdiť: ꝫ Ne qñ det illis deꝰ pe. ⁊c̄. i. ne ꝑ īmoderatā correctionē impediať reditꝰ eoꝝ ad veritatem. a Et reſipiſcāt a diaboli laq̄is ⁊c̄. in laqueis erroris. b Ad ipſiꝰ voluntatē. ſ. ſequendā in carnalibus et ſpiritualibus peccatis.

† Tio.4.b. Ibi.6.c

† Ad Titū 3.c.

¶ Capitulo ſcd̄o vbi dꝛ in poſtilla: Sed tamen verbum dei non eſt alligatum.

Additio. j.

Sup h̄ qd̄ dicit: Sed verbū dei nō eſt alligatū. Glo. Licet ego ſum alligatꝰ corpori: tñ verbū dei nō eſt alligatū: quia ego ſermonem preſentes litteris ⁊ abſentes docere nō ceſſo.

In co. ca.

¶ quenꝙ peniteat. Que pnīa pudore ⁊ timore diſplicendi aliis īterdū īpedit: dū plus delectat hoīem alioꝝ exiſtimatio ꝙ̄ iuſticia q̄ ſe q̄ſꝙ humiliat penitēdo. Jdeoꝙ nō ſolū cū agit pnīa: verūetiā vt agat dei miſcdia neceſſaria eſt. vt eni petrꝰ amare fleret reſpexit eū dn̄s. Et iō Apl's h dicit: Det illis deꝰ pnīaꝫ ⁊c̄.

a Hoc aūt ſci. ⁊c̄. Ca. III
b Seipſos amātes. Non dn̄m vt petrꝰ: q̄ ter interrogatꝰ a dn̄o: ter ꝓfeſſus eſt ſe eum diligere dicens: Tu ſcis q̄ amo te. vn̄ ⁊ dominꝰ ei oues paſcēdas credidit: q̄ in paſcendis ouibꝰ vera monſtrat dilectio: ſi q̄s ibi nō q̄rit ſua: ſed q̄ xp̄i ſunt. Ex eo autē ꝙ ſeipſos: nō deū amāt: q̄ſi ex radice hec q̄ ſequunt mala oriuntur.
b Jngrati. Ut q̄ corrigētibus mala ꝑ bonis reddūt. c Scelesti. vt qn̄ modū peccādi trāſcendūt ſcꝫ ſuas vel alioꝝ anīas interficiētes. d Sine affect. nō cōpatiēdo infirmis. e Detractores. Famā ſctōꝝ maculādo. f Jncōtinētes. Non refrenādo malas cupiditates.
g Jmmites. exercendo lites.
h Sine benignitate. dum neſciūt ſubuenire aliis. i Proditores. indicando inimicis piorū que occultanda nouerunt.
k Proterui. Humanā verecūdiam inuerecunde agitātes.
Ceci. nō intelligētes neꝙ q̄ loquunt: neꝙ de q̄bus agunt.
l Uoluptatuꝫ. amatores carnales delitias ſpūalibꝰ ꝑponētes. m Habentes ſpeciem. Quia eadē ſacra cum piis.
n Uirtutē aūt eiꝰ. Uirtꝰ charitas de corde puro: conſciētia bona ⁊ fide nō ficta. hec eſt virtus quaꝫ nihil vincit. Nullus ignis: nulli fluctus ſeculi: nulla flumina tentatiōis eā extinguunt. De hac d̄r: Fortis eſt vt mors dilectio. Sicut enī mors qn̄ venit reſiſti ei nō pōt. Sic ꝯ violentiā charitatis nihil pōt mūdus. Ecōtraria ē data ſimilitudo. Quō enī mors ad auferendū violentiſſima eſt: ſic charitas ad ſaluandū violenta eſt.
Uel ꝯm aliā lr̄am. Ueritatem aūt eius. i. res pietatis.
o Abnegātes. idem ſenſus.
p Qui penetrāt. Jngrediebant eni domꝰ mulieꝝ: et decipiebant eas. q Mulierculas. Prius: et ꝑ eas viros: vt diabolus ꝑus euaꝫ. Uel viros ſeductibiles: q̄ſi mulieres ſeducunt. r Semp diſcētes ⁊c̄. Nos autez ſemꝑ ambulemꝰ in via: donec eo veniamꝰ quo ducit via: nuſꝙ̄ in illa remaneamus: donec ꝑducat vbi maneamus: atꝙ ita ⁊ querendo tendimus ⁊ inueniendo ad aliq̄d ꝑuenimus. s Quēadmodū aūt. Quaſi tales ſeducunt: veritati autē ſemꝑ reſiſtunt. ⁊ hoc eſt ꝙ ait: Quēadmodū aūt iā. ⁊c̄. Jamnes ⁊ mābres duo frēs fuerūt magi pharaonis: horum noīa nō īuenit apl's in diuinis libriſ: ſed ī apocriphiſ. de q̄bus hoc ſumit: Hi aūt reſtiterūt moyſi vſꝙ ad tertium ſignū in q̄ defecerūt dicentes: Digitꝰ dei eſt h: ⁊ ſic illi reſtiterūt moyſi: ita ⁊ hi. ſ. heretici mihi. Nota ꝙ anīoſitas hereticoꝝ ſꝑ inq̄eta eſt: quos magoꝝ pharaonis hr̄e conatū

ſ dixi: ꝓphana ⁊ ſtulta deuita. hoc autē ſciendū eſt ad ipſa vitanda.

a Hoc aūt ſcito ꝙ Ca. III
b in nouiſſimis diebuſ in- ſ ſanctꝭ. a ſ vel ſeua. b ſ .i. q̄. c ſ h ē cā ꝑiculi
c ſtabūt tempa ꝑiculoſa: et erūt d
a ſ inde hec oīa oriunt que ſequunt. ſ non deum vt petrus. b ſ pecunie. c ſ ad dn̄ium.
hoīes ſeipſos amātes: cupidi: elā e f
ā ſ de honoribꝰ ſibi impenſis. b ſ in deū: ꝑ hereſes. c ſ carnalibus vel ſpiritualibus.
ti: ſuperbi: blaſphemi: parētibus g h i
a ſ de bonis. b ſ in grauibꝰ ꝑpetrādiſ. ſ ſuas vel alioꝝ aīas interficientes.
b c d nō obedientes: ingrati: ſceleſti: ſi k l m
a ſ ad aliquē. b ſ inq̄etantes alios. c ſ vel detractores. ſ crimina imponentes.
e ne affectiōne: ſine pace: criminā- n o
f ſ gule vel libidinis. ſ crudeles.
g h tores: incōtinentes: imites: ſine p q r
a ſ largitate. b ſ ſecretoꝝ alterius. c ſ habitu vel verbis pudorē nō ſeruātes. ſ vel ꝓcaces.
i k bēignitāte: ꝓditoreſ: proterui: tu s t
ſ inflato corde. ſ quarūlibet.
l midi: et voluptatū amatoreſ ma v x
ſ ⁊ ideo periculoſi.
m gis ꝙ dei: †habentes ſpeciez qui y
ſ religionis. ſ vel veritatē. i. charitatē.
n dem pietatis: virtutē autez eius 5
a ſ factis. b ſ ecce quare incepit de nouiſſimis temporibus. ſ tales.
o abnēgantes. Et hos deuita. Ex a b
a ſ q̄ iā hoꝝ ꝑnuncii ſunt q̄dā. plures aūt in fine futuri ſunt. b ſ ad lr̄am: vel rimant ꝓprietatem cuiuſꝙ: ⁊ quos inueniūt idoneos ſeducunt.
p his ēnim ſunt qui penētrant do-
a ſ ſub doloſis ⁊ verſutis vbis. b ſ ſeductibiles.
q mos: ⁊ captiuas ducūt muliercu c d
a ſ ideo erāt digne ſeduci. b ſ ſemꝑ noua deſiderant. ſ firmos non poſſent ſeducere.
las onēratas peccatꝭ: que ducū- e
a ſ ſꝑ ambulāt: ⁊ nunꝙ̄ ad vitā ꝑueniūt.
r tur variis deſideriis. Semper di- f
ſcētes: ⁊ nunꝙ̄ ad ſcientiam veri-
s tatis peruenientes. † Quēadmo- g
a ſ fratres. ſ magi pharaonis. b ſ hoc de apocriphis ſumitur.
dum autem iāmnes ⁊ mambres
ſ heretici.
reſtiterunt moyſi: ita ⁊ hi reſiſtūt h
ſ corrupte rationis.
veritati: homines corrupti men- i
a ſ operibꝰ ſemꝑ reſiſtētes. b ſ ſemꝑ circa: nunꝙ̄ in fide. c ſ predicit deſtruendos in aſia hereticos. ſ poſt hec preſentia.
te reprobi circā fidem: ſed vltra k l

¶ Jn eo. ca. vbi d̄r in poſtilla: Dicūt aliq̄ ꝙ iſte Phyletus ⁊ Hymeneus ex hoc acceperunt occaſionem errandi.

Additio. ii.

Jſti heretici de q̄bꝰ apl's loq̄tur n̄ arguebāt ex dictꝭ: Matth. xxvii. dicētis: ꝙ tꝑe paſſionis xp̄i multa corꝑa ſurrexerūt impoſſibilitatē reſurrectionis future: q̄ de h potiꝰ hr̄ ꝯtrariū: vt dicit poſtillator: ſed ex h ꝙ iā fuerat facta ſemel reſurrectio mortuoꝝ tꝑe paſſiōis xp̄i: aſſerebant ꝙ nō erat iteꝝ fiēda alia reſurrectio: eo ꝙ ꝓphetātes nō faciūt mētionē niſi de vna reſurrectione nō de duabꝰ. ex h motiuo accipit occaſio errādi hoꝝ hereticoꝝ: q̄ꝝ motiuū non valet. nā ꝓphe loquunt de reſurrectiōe generali in fine mūdi fiēda. reſurrectio aūt illa q̄ tꝑe paſſionis xp̄i fuit facta erat particularit ⁊ longe ante finē mundi.

A
1. Timo. 4. a
2. Pe. 2. a
Jude. 1. f

Ca. III
a Hoc aūt ſcito. Hec ē ſexta ꝑs in q̄ ponitur ſextū motiuū qd̄ eſt multiplicatio falſoꝝ ꝑdicatoꝝ: qd̄ debebat mouere timotheū ad veritatē efficaciꝰ ꝑdicādū: ⁊ diuidit ī duas ꝑtes. q̄ ꝑmo ponit multiplicatio. ſcd̄o timothei monitio. ibi: Tu aūt. Prima adhuc ī duas: q̄ ꝑmo ꝑdicit multiplicatio maloꝝ hoīm futura. ſcd̄o oſ̄dit iā inchoata. ibi: Et hos deuita. Circa ꝑmū dicit:
b Jn nouiſſimis diebꝰ. h enī potiſſime erit ante tꝑa antixp̄i. c Jnſtabūt tꝑa ꝑiculoſa. ꝓpter multiplicationē ſeductoꝝ. de q̄bus ſubdit: d Et erūt hoīes ſeipſos amātes. ſcꝫ q̄tū ad ꝑtē hoīs ſenſitiuā q̄ d̄r hō exterior. ii. Coꝝ. iiii. ex h ſeq̄ndo carnis delectabilia qd̄ eſt malū. amare xͦo ſeipm ꝯm ꝑtē intellectiuā ſuꝑiorē q̄ d̄r hō interior ſeq̄ndo dictamen rōnis laudabile ē ⁊ vͥtuoſuꝫ. e Cupidi. pecuniaꝝ. f Elati. i. ambitioſi honorū. g Suꝑbi. in deꝑſſiōe alioꝝ. h Blaſphemi. ꝯ deū. i Parēti. nō obediētes. i. eis rebelles: vtpote parētibꝰ ſpūalibꝰ in doctrina catholica: ⁊ carnalibꝰ ī ꝯuerſatiōe domeſtica. k Jngti. de bn̄ficiis acceptis. l Sceleſti. i. aſſueti crimībꝰ magnis q̄ ſcelera dicunt. m Sine affectiōe. bona interiꝰ. n Sine pace exteriꝰ. o Criminatores. i. crimīa iuſtis īponētes. p Jncōtinētes. i. oī luxurie ſe exponētes. q Jmmites. i. crudelitatē exercentes. s Sine be. i. bona igneitate q̄ q̄s accēdit ad bn̄faciendū ꝓximo. ꝑ h intelligi dat oppoſitū. ſ. malignitas: q̄ q̄s accēdit ad nocēdū iuſto.
s Proditores. reuelādo alterꝰ ꝯſiliū.
t Proterui. i. effrōtes ī malꝭ. v Tumidi. i. inflati in cordibus ſuis. x Et vo. a. ma. ꝙ̄ dei. i. delitias carnales ſpūalibꝰ ꝑponētes. y Hn̄tes ſpe. q̄. pie. i. apparētiā religionis: vt faciliꝰ decipiāt. z Uirtutem aūt eiꝰ ab. q̄ ꝯſiſtit ī oꝑibꝰ vͥtuoſis. a Et hos. Hic ꝯn̄r oſ̄dit multiplicatio iā inchoata. vn̄. i. Joh. ii. d̄r: Nunc antixp̄i multi facti ſūt. iō dic̄ apl's: Et hos deuita. q. d. iā incipiunt eē tales aliq̄. qd̄ declarat. d. b Ex his enī ſūt q̄ pe. do. i. q̄ ītrāt ſub ꝑtextu religiōis penetralia ⁊ loca ſecreta: ī q̄bꝰ mlꝭieres cōiugate vꝭ alie hītāt illo tꝑe aſpectꝰ hoīm refugiētes. ⁊ ī talibꝰ locꝭ pn̄t mlꝭieres citiꝰ decipi ī his q̄ ꝑtinēt ad fidē: ⁊ etiā ī his q̄ ꝑtinēt ad carnē. iō ſubdit: c Et capti. d. i. ſeducunt. d Mulierculas. q̄ ꝓpter defectū rōnis citius decipiunt. iō ſubdit: e Que du. va. de. mēs mlꝭierꝭ ē de facili mutabilꝭ. f Semp diſ. illud refert ad id qd̄ ꝑdicit. Ex his eni ſūt ⁊c̄. tales eni ſeductores q̄rūt ſꝑ dicē noua: q̄ ſimplices q̄ꝝ ē maior multitudo ꝓni ſunt ad credēdū talia. g Quēadmo. iānes ⁊ mā. iſti fuerunt magi. ꝑ falſa ſiḡ volētes reſiſtere moyſi: Exo. vii. noīa xͦo iſtoꝝ magoꝝ non habuit apl's ex ſacra ſcꝑtura: ſꝫ ex aliis librꝭ hebreoꝝ: vt dic̄ h Glo. ꝯ q̄ Joſephꝰ ⁊ Ra. Sa. d̄ hac materia loq̄ntes nihil dicūt d̄ iſtꝭ noībꝰ. iō videt meliꝰ dicēdū ꝙ habuit ꝑ reuelationē: ſic̄ ⁊ moyſes mūdi creatiōeꝫ. h Jta ⁊ hi ⁊c̄. freq̄nt occulte ⁊ aliq̄n māifeſte. i Ho. c. m. i. ī moribꝰ. k Re. c. f. ī credibilibꝰ. l Sꝫ vl. ſ. tꝑs a d̄o ordiatū.

De ꝯſe. di. 4. c. q̄uis
De here. c. excoicamꝰ.

B

26. q. 5. c. nec mirū
Exo. 7. b

Nō ꝓficient

℞ conatuꝫ ait h̄ apl's cōparās
eos mag' pharaōis. Quos
Hieremias ꝑdicit insipienti
Hie.17.b auicule cōpat dicēs: Clama
uit ꝑdix ꝯgregauit q̄ nō pe/
perit: fecit diuitias nō cū iu
dicio: i medio dieꝝ ei⁹ dere
linquēt eū: ⁊ i nouissimis su
is erit insipiēs. Aug⁹. ꝯ
Faustū. Contētiosi heretici
vt ꝑdix. Cōtētiosuꝫ aīal cla
mat: ⁊ ꝯgregat q̄ nō pepit:
ita ⁊ heretic⁹ xp̄ianos q̄s fa
ciat suas diuitias. Nō cum
iudicio: sꝫ cū temeritate: sꝫ
post derelinq̄tur: ⁊ ē insipi/
ens vt hic dr̄: sed vltra non
ꝓficiēt. a Et oēs q̄ vo.
2.Co.11.g ⁊c. Hic vir it q̄ dicit: Quis
infirmaṫ et ego nō ifirmor?
Quis scādaliçaṫ et ego nō
vror? Alioꝝ enī ifirmitates
⁊ scādala sunt ꝑsecutiones.
Quid enī sic ꝑsequiṫ vitaꝫ
bonoꝝ: q̄ȝ vita iniq̄ꝝ. Non
mō cū cogit imitari qd̄ dis/
† plicet: sꝫ etiā cū cogit dole/
7.q.1.c.sug re qd̄ videt. Quia corā pio
gestuꝫ.36. viuēs impie: ⁊ si nō obligat
di.c.si. ꝯscientē: cruciat tn̄ sentien/
Ps.118. tē. vn̄: Vidi p̄uaricātes ⁊ ta
P bescebā. b Mali āt ho.
⁊c. Quales sūt timētes hos
ledere corā q̄b⁹ loquunṫ q̄
nō paranṫ ad tētatiōes: sed
ꝓmittūt felicitatē hui⁹ secu
li: quā de⁹ ip̄e seculo nō pro
misit. Ille predicit labores:
tu ꝓspera. Ille ad ꝯfortan/
dū cor tuū venit pati: mori:
sputꝭ illiniri: spinis corona/
ri: obprobria ferre: fel ⁊ ace/
tū bibere: ligno ꝯfigi. Oīa
hec ille tulit ꝓ te. Ille ꝯfor/
tās ifirmū: vt cū crediderit
nō speret ꝓsꝑa hui⁹ seculi.
Eccli.2.a Vn̄: Fili accedēs ad huitu/
tē dei: sta i iusticia ⁊ timore
⁊ p̄para aīaꝫ tuā ad tētatio
nes. c Sacras lit. no. q̄
te ⁊c. Multū sig̃t ꝓdesse ve
terꝭ te. hr̄e noticiā vbi xp̄i ꝑ
sona ⁊ incarnatio insinuaṫ
q̄ ad salutē hoīm valet.
d Oēs enī. Scripture va
lēt ad salutē: qꝛ ad cām salu
tis. e Ad arguēdū. ne/
gligentes. f Ad corrigē
dū. in malo ꝑsistentes.
g Ad erudiēdū. penitētes.
T Estifi. ⁊c. Ca. IIII
b Importune. Tu o/
B portune agis: sꝫ im/
† 42.di.c. portun⁹ viderꝭ ei q̄ nō libē/
1.in fi. ter audit: qd̄ tn̄ aliqn̄ ei ꝓ/
dest. Tu igiṫ sciēs h̄ illi eē
oportunū qd̄ ei videṫ ipor/
tunū dilectionē curāq̄ȝ sani
tatis ei⁹ aīo teneas mansue
to ⁊ modesto. Multi enī q̄ȝ/
uis ꝑturbatiores a medico
videnṫ abscedere: paulatī
tn̄ vbi vigore medullas pe/
netrāte sanati sūt. ⁊ cū scri/
Pro.10.c ptura dicat: In multiloq̄o
nō effugies pctm̄: nō ē dicē/
† 45.di.c. dū istū multū eē locutū: ⁊ si
cū beatus. Apl's dicat: ista oportūe i/
℞ por. ⁊c.

ſ que modo putatur sapientia.
nō ꝓficiēt. Insipiētia enim eoꝝ a b
ſ per bonos: presertim ꝑ Johannē apostolū.
manifesta erit omnibus: sicut et
a ſ magoꝝ. b ſ ꝑ moysen. c ſ illi ꝯdicūt veritati
d ſ ⁊ iō p̄t ill' resistere h̄ns sciaꝫ ꝑ meā doctrinā
illoꝛuꝫ fuit. Tu autem assecutus c
ſ bonoꝝ operum.
es meaꝫ doctrinā: institutionē: d
a ſ tendens q̄ ego. b ſ inuisibiliū. c ſ in expe/
ctatione promissorum.
propositū: fidem: longanimita/ e f g
ſ dei ⁊ ꝓximi. ſ de aduersis.
tem: dilectionē: patientiam: per h i k
a ſ de loco ad locū. b ſ tormētoꝝ. c ſ tales sūt
tibi illate tribulatiōes ⁊ ꝑsecutiones q̄les mihi
sunt facte ⁊ quales substinui.
secutiones: passiones. Qualia l
mihi facta sūt antiochie: iconio:
ſ et. ſ vel passiōes. ſ q. ego su/
listris: quales persecutiōes susti
stinui. a ſ sic ⁊ te eruet nec sol⁹ ego se patiar sꝫ
nui: ⁊ ex oīb⁹ me eripuit domi/
a ſ ita necesse est et tibi si pie viuere vis. b ſ re
ligiose iuste.
a nus. † Et omnes q̄ volunt pie vi m
a ſ qui venit pati. b ſ hoc semꝑ fit sed maxi/
me primo temꝑe. ſ in corpore vel in corde.
uere in christo iesu persecutio/
a ſ intus vel foris. b ſ in se. ſ boni patiunṫ sꝫ
b nem patientur. Mali autem ho n
ſ alioꝝ qui huius officij sunt.
mines ⁊ seductores ꝓficient in o
ſ ita. ſ ipsi a bono. ſ ipso actu.
peius: errantes ⁊ in errorez mit
ſ alios. ſ q. mali errāt ⁊ i errorē mittūt. a ſ fir
tentes. Tu vero ꝑmane in his q̄ p
mus. a ſ a deo vl' a me. b ſ ecce necesse. ſ vt a/
lijs annūcies. c ſ vt fideli dispēsatori. d ſ me/
moriṫ retinēs. ſ iō nō debes venire in dubiū.
didicisti: ⁊ credita sūt tibi sciens
ſ ecce auct. ſ ideo etiā ꝑmane qꝛ.
a quo didiceris. Et qꝛ ab infan/ q r
a ſ legis. ſ ecce facultas. ſ ꝓphetias. b ſ spiri
tualiter intellecte.
c tia sacras lr̄as nosti: que te pos/ s
ſ quā ⁊ ip̄e docēt.
sunt instruere ad salutē per fidē
d que ē i christo iesu. † Ois enī scri t v
ſ cui⁹ auctor de⁹. ſ ꝑ spm̄ sctm̄. ſ alicui.
ptura diuinit⁹ inspirata vtilis ē x
ſ nescientes. ſ ad cōuincēdū de malo.
e f ad docendū: ad arguendum: ad y z
ſ ad increpādū duriter. ſ incipiētes discere.
g corripiendum: ad erudiendū in a b
ſ vt iustū faciat. a ſ ita. b ſ executiōe.
iusticia: ut perfect⁹ sit homo dei c
ad omne opus bonū instructū. d
ſ ⁊ qꝛ sic potes. ſ adiuro.
T Estificor corā Ca. IIII e f
t ſ teste deo.
deo et christo iesu qui
a ſ qui viui reperienṫ. ſ q̄ residui erūt tormenti
antichristi: vel iustos et iniustos.
iudicatur⁹ est viuos ⁊ mortuos:
a ſ priorē cui debes grates reddere vel futuruꝫ
q̄ timēdus ē. ſ vt cōregnes deo. ſ eternū.
⁊ ꝑ aduentū ipsius ⁊ regnū eius: g h
a ſ instanṫ p̄dica. b ſ q̄ȝtū ad eos q̄b⁹ placet. i
predica verbuꝫ: instā oportune k l
a ſ de peccato. ſ negligentes. ſ vel importune
argue. b ſ adiura. ſ volentes. m
b ne importune: argue: obsecra: n o

a Nō ꝓficiēt. alios seducēdo. b Insipiētia
a b eni eoꝝ ma. erit oīb⁹. h̄ potissimū iplebiṫ antixp̄i
tꝑe: qn̄ detecta ei⁹ falsitate oēs finaliṫ ad xp̄m cō/
uertenṫ: ⁊ iā impletū est in multꝭ hereticꝭ ⁊ idolo/
rū sacerdotib⁹ ꝑ sctōs predicatores ⁊ doctores de
falsitate conuictis: ⁊ sic ab eis decepti multotiens
c ad veritatē sūt reducti. c Tu aūt. Hic ꝯn̄r po
niṫ Timothei monitio: vt firmiter stet i veritate fi
d dei catholice: ⁊ eā alijs ꝯstāter ꝓponat: p̄dictꝭ fal
sitatib⁹ resistēdo. Et ad h̄ poniṫ duplex rō. prima
e accipiṫ ex ꝑte Pauli q̄ de h̄ timotheum docuerat
f vbo ⁊ exēplo: ꝓpter qd̄ facere debebat. ⁊ h̄ est qd̄
g dr̄: Tu aūt assecut⁹ es meā doctrinā: intelligēdo
h eā ⁊ retinēdo. d Institutionē. meā. nā te ep̄m
i institui. e Propositū. de ꝯstāti p̄dicatione fi
k dei. f Fidē. articuloꝝ. g Longanimitatē.
in expectatiōe ꝓmissoꝝ. h Dilectionē. dei ⁊ ꝓ/
ximi. i Patientiā. in aduersis. k Persecu
l tiones: passiōes. differūt sicut actio ⁊ passio: qꝛ di
cunṫ ꝑsecutiōes vt ab alio inferunṫ. passiōes ꝓut
in corꝑe ꝓprio recipiunṫ. l Qualia mi. fa. sūt
⁊c. de ꝑsecutiōib⁹ sibi factꝭ i iconio i listris: habeṫ
Actꝭ. xiiij. m Et oēs q̄ pie volūt viuere in chri/
sto ꝑsecutionē patienṫ. s. a malis hoīb⁹: q̄rum ma
ior est numer⁹: ⁊ cū h̄ a diabolo ad hoc excitātes.
si vero aliq̄ pie viuētes h̄ nō patienṫ: hoc raro cō/
tingit: ꝓpter qd̄ h̄ nō cōputanṫ: sꝫ generaliter dr̄:
m qꝛ qd̄ modicū est q̄si nihil reputaṫ. ij. physicoꝝ.
n Mali aūt hoīes ⁊ sedu. ꝓficiēt. qꝛ freq̄nter ta
les mūdana ꝓsperitate florēt: verūtn̄ qꝛ hoc cedit
finaliter ad malū eoꝝ. iō subdiṫ: In peius ⁊c. qꝛ ꝑ
hoc h̄nt facultatē multiplicādi mala in se ⁊ i alijs.
n Aliter pōt exponi. o Proficient. i. in malicia
sua vltra ꝓcedēs: ⁊ accipiṫ hic ꝓfect⁹ trāslatiue:
o ḟm ꝙ dr̄. v. metaphysice. ꝙ bonū ad mala trāsferi
mus: sicut dr̄ bon⁹ latro q̄ caute ꝓcedit in suis la/
trocinijs. p Tu vero ꝑmane in his q̄ didicisti.
a me. Et credita sunt tibi. i. cōmissa tue fidelitati.
p ad p̄dicandū alijs ꝯstanter ⁊ intrepide. q Sci
ens a q̄ didiceris. vt eū in verbis ⁊ factꝭ imiteris.
r Et qꝛ. Hic poniṫ scd̄a rō accepta ex parte timo
thei: q̄ fuit fili⁹ mlierꝭ hebree: vt habeṫ Actꝭ. xvj.
⁊ sic fecit eū instrui a puericia in scriptura legis et
ꝓphetaꝝ q̄ valet ad p̄dicandū veritatē ⁊ ad resi/
q r stendū falsitati. ⁊ h̄ est qd̄ dr̄: Et qꝛ ab infantia sa/
cras lr̄as nosti: modo dicto. s Que te pn̄t in/
struere ad salutē eternā. ad quaꝫ ordinaṫ tota sa/
cra scriptura. t Que ē in xp̄o iesu. cui testimo
s niū ꝑhibent lex ⁊ ꝓphe. v Ois enī scriptura
diuinit⁹ inspirata. ⁊ sic imediate deriuaṫ a verita/
te p̄ma. x Utilis ē ad docendū. veritatem. †
t v y Ad arguēdū. falsitatē. z Ad corripiendū. 2. Tim.
delinq̄ntes. a Ad erudiēdū ꝓficiētes.
x b In iusticia. s. legali q̄ est oīs virt⁹. v. ethicoꝝ.
c Ut ꝑfect⁹ sit hō dei. i. ad diuinū officiū ordina
y z tus q̄lis es tu. d Ad oīe op⁹ bonū istruct⁹.
ꝑ seipm̄ faciēdo: ⁊ ad h̄ alios iducēdo. Ca. IIII
e T Estificor. Hec ē pars septima in q̄ poniṫ se/
a b t ptimū motiuū qd̄ accipiṫ ex multiplicatio/
ne futura maloꝝ auditoꝝ: sicut ⁊ p̄cedēs ex
c multiplicatiōe maloꝝ doctoꝝ: qd̄ dꝫ mouere Ti/
motheū ⁊ alios doctores ad efficaciṫ docēdū an/
d teq̄ȝ veniat tp̄s in q̄ nō recipieṫ doctrina eoꝝ. dicit
igiṫ apl's: Testificor. i. adiuro te timothee: ⁊ ꝑ ꝯse
e f quēs alios ep̄os in te. f Corā deo p̄re ⁊ chri/
sto iesu. q̄ sunt testes hui⁹ adiuratiōis. g Et ꝑ
aduētū ipsi⁹. ad iudiciū. h Et regnū ei⁹. qd̄ est
eternū. i Predica verbū. euāgelicū. k In
sta. instāter facias h̄. l Oportune. i. illis q̄ de
siderant audire. m Importune. i. illis q̄ nō reci/
piūt gratiose: qꝛ aliqn̄ est ibi ꝓfect⁹ magn⁹. sic di/
cit Aug⁹. d̄ seipo audiēte p̄dicationē sctī Ambro
sij curiositate mot⁹ ⁊ nō vtilitate. Cūq̄ȝ intēderez
q̄ȝ pulchre diceret me inuito intrauit ꝙ veꝝ dice/
bat: ⁊ sic ꝯuersus ad fidē multum ꝓfecit in eccl'ia
dei. n Argue. peccātes ex igrātia. o Obsecra.
peccātes ex ifirmitate vt abstineāt ꝓpṫ reuerētiā
rei sacre. s. dn̄ice passiōis: eis in baptismo cōicate
Increpa.

por.⁊c. In tãtiloquio enĩ nõ eſt multũ qḋ eſt neceſſariũ.
a Increpa ĩ oĩ ⁊c. Huic acriori ſuadet patiẽtiã: tito nimis patiẽti ĩperiũ. b Sʒ ad ſua de. ⁊c. i. q̃ ea doceãt q̃ volũt: ꝓphetia ẽ ſacti apſi: q̃ pſci⁹ futuroꝝ ĩ doctrina pcipit eẽ iſtã dũ: vt ꝯ h̃ qḋ futurũ erat ppareť eccl'ia. Tales ei dicit futuros q̃ ꝓ deſiderijs ſuis doceri volũt vt a mgr̃is. ſ. cõſtãtib⁹ ⁊ veracib⁹ ad hos cõuertanť: q̃ hec illos doceãt q̃ libẽter audiãt: q2 veritas illis aſpera videbiť vt relicta vera doctrina fabulis vacẽt. c Magiſtros pru. ⁊c. Aug⁹. ſupra Iob. Homel'. xliij. Hos mgr̃os ſalomon vult p mulierẽ de q̃
Pro.9.c ait: Vanitas ĩpioꝝ mulier ẽ inſipiẽs ⁊ audax: q̃ inops panis cõuocat pterẽũtes: dicẽs: panes occultos libenter attigite: ⁊ aq̃ furtiue dulcedinẽ. Cũ ſit ignara veritatl': ꝓmittit ſciam veritatl': quã ĩpa occultatiõe cõmẽdat ⁊ q̃ſi cõdit: vt libẽti⁹ audiať. Cui⁹ ꝓhibitã furãť ſeducti audientiã. Hec occultatio facit pruritũ ĩ aurib⁹ ſpiritualiť fornicantib⁹: ſic̃ pruritu libidinis ĩ carne corrũpiť ĩtegritas caſtitatis. Nepharij eĩ doctores ĩpa occultatiõe cõdiũt ſua venena curioſis vt iõ exiſtimẽt eos dicere aliq̃d magnũ: q2 habẽt ſecretũ: ⁊ ſuaui⁹ hauriãt inſipiẽtiã: quã putãt ſciam: dulciuſq3 audiãt q̃ palã ĩ eccl'ia dici credũq3 ꝓhibeť. Mulier illa ꝓpť illicita atq3 punięda ſecreta nõ ſolũ inſipiẽs verũetiã audax nũcupať. Sub xp̃iano eĩ vocabulo mľtas ſceleſtas hereſes cõdidit: nephãdas fabulas finxit: ⁊ nenie tales q̃les ĩ theatris cãtãť ſine inimica ſcurrilitate rideť. Et nõ tales q̃les aduerſus deũ fingere potuiſſe illã ĩſipiẽtiã dolem⁹ ⁊ miramur audaciã. d Opus fac. Teſtãdo ope qḋ ore p̃dicas vt retorqueatur os turturis ad aſcellas: ⁊ ſint malapunica ⁊ tintinnabula ĩ extremis oris hiacynthine tunice.
e Sobri⁹ eſto. Per qḋ ĩplere poteris: q2 hec virt⁹ tẽꝑat oẽs alias. Hoc iõ marie dicit: ne ſe nimis affligeret ꝓpter p̃dictum p̃ceptũ. f Delibor. Libare dicim⁹ deguſtare: fũdere vľ ĩmolare. Inde delibare: qḋ tñ hic ꝓ ĩpa ĩmolatiõe poniť: paſſionẽ eĩ ſuã delibationẽ appellat. Deo eĩ ĩmolať q̃ ꝓ iuſticia ſua patiť. g Certaui. Cõtra rebelles cucurri: vbi facil' trãſit⁹. Cõſũmaui: firmiť locata eccl'ia. In oĩb⁹ fidẽ ſuaui: vt alij idẽ faciãt. Hoc dicit nõ re plena: q2 adhuc reſtabat ĩpi⁹ paſſiõis ꝯflictatio: ſʒ ſpe firma: ex illo ꝙ paſſionẽ ſibi reuelauerat: ⁊ iõ qḋ futuꝝ p̃ſũpſit: q̃ſi fctm̃ ĩdicauit. h Fidẽ. Que ẽ caput xp̃iane religiõis. i Seruaui. q̃ nõ põt h̃ri deo miſerãte: q2 dom⁹ dei eſt. vñ
.Cor.7.e alibi ait: Miſcďiaʒ ꝯſecut⁹ ſũ: nõ q2 fidelis erã: ſʒ vt fideľ eẽm. Aplm̃ enĩ ĩuenim⁹ ſine vllis bonis merit': ĩmo cũ mult' vitijs dei gr̃am cõſecutũ reddent' bona ꝓ malis. Qui ſua iã ꝓpiquãte paſſiõe bona merita ſua cõmemorat poſt q̃ ꝯſequeť coronã: q̃ poſt mala merita ꝯſecut⁹ ẽ gr̃am: q̃ niſi pri⁹ gratuita donareť: corona nõ reddereť. Nõ q̃ merita ĩpi⁹ tãq3 ĩpi⁹ ſũt. i. ex ĩpo ei cõparata: ſʒ dona dei ſũt. k Reddet. Si eĩ fides gr̃a ẽ: ⁊ vita eterna q̃ſi merces ẽ fidei: Videť q̃dẽ de⁹ vitã et'nã tãq3 debitũ reddere cui debet fideli: q2 ꝓmeruit illã p fidẽ. Sʒ q2 fides gr̃a ẽ: ⁊ vita eterna ẽ gratia p gr̃aʒ q̃ reddet. l Iuſtus iu. ⁊c. Utiq3 iuſt⁹ retribuẽdo bona ꝓ bonis: q2 tñ pri⁹ miſericors ẽ retribuẽdo bona ꝓ malis: ⁊ ipſa iuſticia q̃ retribuunť bona ꝓ bonis nõ ẽ ſine miſcďia. m Feſtina. ⁊ etiã iõ q2 q̃s mecũ habere ſolebã mõ nõ habeo. n Penulã. Secũdũ haymonẽ hec penula data patri pauli ĩ inſigne a romanis: q̃n ſuſcept⁹.

a ſ negligẽtes. ſ aſperis verbis pſiſtẽtes. ſ nolentibus. b ſ vt pariẽter ſuſtineas repugnãtes ⁊ doceas accipiẽtes. ſ repugnãtiũ. ſ accipiẽtiũ a b c
a increpa ĩ omni patiẽtia ⁊ doctri/
ſ mõ ẽ h̃ ꝙ p̃dices neceſſe vt ꝯ hec ppareť eccl'ia.
na. Erit enĩ tempus cuʒ ſanã do/ d
ſ quaſi onus nõ ferent ſalutẽ audire.
b ctrinã nõ ſuſtinebũt: † ſed ad ſua e
a ſ ꝙ ea doceant que volũt.
c deſideria coaceruabunt ſibi ma/
ſ mľtos. ſ ipſi. ſ deſiderio audiẽdi nõ tñ bono.
giſtros prurientes aurib⁹: ⁊ a ve/ f g
ſ que eis aſpera.
ritate quidem auditum auertẽt: h
ad fabulas autem cõuertentur. i
a ſ ita eſt futurũ. b ſ in diſciplina eccleſiaſtica ⁊ ſcripturis explanãdis. ſ dũ tempus habes:
c ſ oĩs modi hoĩb⁹ docebis.
Tu vero vigila in omĩbus labo/ k l
a ſ qḋ ore p̃dicas: hoc opere cõteſtare. b ſ epiſcopatus. ſ. ſ intãtũ vt impleas miniſte. r.
b ra opus fac euãgeliſte: miniſteri/ m n
a ſ ſciẽtia vita ⁊ doctrina. b ſ .i. ĩ oĩb⁹ modũ ſerua. c ſ vigila labora. ſ ideo ſic oportet. o
e um tuũ implẽ ſobrius eſto. Ego p q
a ſ incipio offerri deo grata hoſtia. ſ mortis.
f enĩ iã delibor: ⁊ tẽpus mee reſo/ r
a ſ ꝓpe eſt. b ſ vñ h̃ ſcis: q2 dei p̃ueniẽte gr̃a expleui qḋ debui: vel ĩ ꝓximo ſũ migratur⁹ ſʒ bonũ certamẽ certaui: q̃ſi hoc exemplũ tibi relinquo.
lutionis inſtãt. Bonũ certamen s t
a ſ p̃dicatiõis. ſ et in oĩbus aduerſis. v
g h certaui: curſũ ꝯſũmaui: fidẽ ſerua x y
i a ſ in futuro. b ſ quã nullus auferat idẽ tibi ſperare potes.
ui. In reliquo repoſita ẽ mihi co z a
k rona iuſticię: quam reddet mihi b
l dñs ĩ illa die iuſt⁹ iudex. Nõ ſolũ c
a ſ mali timẽt: ibi dãnãdi: boni vero diligunt q2
aũt mihi: ſed ⁊ his q̃ diligũnt ad
ibi ſaluãdi. ſ q2 inſtat tẽpus reſolutiõis.
m uẽtũ ei⁹: feſtina venire ad me ci/ d
ſ q2. ſ ꝓpriũ nomẽ. ſ tẽpore aduerſitatis. e f
to. Demas enĩ me reliquit dili/ g
gẽs hoc ſeculũ: ⁊ abijt theſſaloni h
a ſ miſſus in miniſteriũ a me. ſ ꝓpter. b ſ miſſus a me.
cã: creſcẽs in gãlatiã: titus ĩ dãl/ i k
matiã: lucas ẽ mecũ ſolus. † Marl m
cũ aſſume ⁊ adduc tecũ: ẽ enĩ mi/ n o
hi vtilis in miniſterio. Tychicuʒ p
n aũt miſi epheſum. Penulã quã q

a Increpa. verbis duris peccantes ex certa malicia. b In oĩ patiã ad repugnãtes. c Et do. ad recipiẽtes: ĩpos diligẽter inſtruẽdo: ⁊ ſubdiť rõ hui⁹ admonitiõis d. d Erit enĩ tp̃s cũ ſanã doctrinã nõ ſuſtinebũt. q. d. ꝓpter h̃ inſtandũ ẽ doctrine veritatis q̃diu ſũt aliq̃ volẽtes audire: ⁊ anteq̃3 veniat tempus ĩ quo ſana doctrina nõ ſuſtinebiť: e Sʒ ad ſua deſideria coaceruabũt ſibi mgr̃os. loquẽtes tm̃mõ placẽtia. f Prurientes aurib⁹. i. deſiderãtes ab iſtis doctorib⁹ audire. g Et a veri. q̃dẽ. i. a doctorib⁹ veritatl'. h Auditũ auer. reputãtes eoꝝ doctrinã nimis durã: Ioh. vj. dixerũt aliq̃ ď ſermõe xp̃i: Dur⁹ ẽ h̃ ſmo ⁊ q̃s põt eũ audire? †26.q.5.c. nec mirum
i Ad fa. aũt cõ. i. ad doctrinã humanit⁹ cõfictã ⁊ veritate carẽtẽ. k Tu vero vi. ſup gregis dñici cuſtodiã. l In oĩb⁹ la. i. operando vt ĩ oĩb⁹ mõdis inſtruanť de bonis. m Op⁹ fac euãge. i. ĩpleas ope qḋ p̃dicas ore. n Miniſteriũ tuũ. ſ. ep̃at⁹. o Imple. ſ. ſcĩa. vita ⁊ doctrina. p Sobri⁹ eſto. ĩ oĩb⁹ modũ debitũ tenendo.
q Ego eĩ. Hec ẽ vltima ꝑs p̃ncipalis hui⁹ ep̃le q̃ ď ei⁹ ꝯcluſio. ĩ q̃ tria facit ap̃ls. q2 primo martyriũ ſuũ eẽ ꝓpinquũ Timotheo denũciat. ſcďo ei⁹ aduentũ flagitat. ibi: Feſtina. tertio p eũ amicos ſalutat. ibi: Saluta priſcã. Circa p̃mũ dicit: Ego eĩ iã delibor. i. ĩmolor p effuſionẽ ſãguinis mei. libare eĩ ẽ deo offerre ſacrificiũ de liq̃dis. vñ ⁊ talia ſacrificia ĩ vete. teſta. ĩ mult' locis dicũť libamẽta ⁊ libamina. h̃ aũt ap̃ls dicebat: eo ꝙ ſuũ martyriũ appropinq̃bat. vñ ſubdiť: r Et tp̃s reſolutiõis mee. i. ſeꝑatiõis aĩe a corꝑe. s Inſtat. i. ꝓpe eſt. t Bonũ cer. certaui. ꝯ aduerſarios fidei. v Curſũ cõſũ. i. p̃dicatiõis iniũcte mihi. x Fidẽ. i. fidelitatẽ. y Seruaui. xp̃o dño meo. z In reli. i. ĩ futuro. a Repoſita ẽ mi. co. iuſticie. quã null⁹ mihi auferet: q2 repoſita ẽ apud illũ q̃ ẽ oĩpotẽs. b Quã reddet mihi dñs ĩ die illa. ſ. mort' mee. c Nõ ſolũ aũt mihi ſʒ etiã his ⁊c. ſ. iuſtis q̃b⁹ aduẽt⁹ xp̃i ad iudiciũ debet eẽ deſiderabilis: q2 tũc recipiẽt integrũ p̃miũ. ſ. beatitudinẽ corꝑis ⁊ aĩe. ꝓpter qḋ ſaluator loquẽs ď ſignis p̃cedẽtib⁹ iudiciũ dicit Luce. xxi. His aũt fieri incipientib⁹ reſpicite ⁊ leuate capita vr̃a. i. exhilarate corda veſtra: ĩvt exponit Grego. vñ ibidẽ ď: Qm̃ appropinq̃t redẽptio veſtra. d Feſtina. Hic ꝯñr aduẽtũ Timothei flagitat: ⁊ diuidiť ĩ duas ꝑtes. ſ. ĩ principalẽ ⁊ incidẽtalẽ: q̃ incipit. ibi: Alexãder. Circa primũʒ dicit: Feſtina ad me venire cito. erat eĩ diſcipulus ei⁹ p̃dilect⁹: ꝓpter qḋ volebat eũ videre ante mortẽ ſuã quã ſciebat eſſe ꝓpinquã. Aſſignat etiã aliam cauſam. ſ. ꝙ ſocij ſui erant ad alia loca diſpſi: ⁊ h̃ ẽ qḋ dicit: e Demas enĩ. ꝓpriũ nomẽ eſt. f Me reli. tp̃e aduerſitat'. g Diligẽs h̃ ſe. i. vitã p̃ntẽ. timebat enĩ forte vt ꝓpter ſocietatẽ pauli incarcerareť: ⁊ tãdẽ ad martyriũ duccreť. h Et abijt theſſalo. q̃rẽs ibi maiorẽ ſecuritatẽ. i Creſcẽs ꝓpriũ nomẽ eſt. k In galatiã. iſte abijt de volũtate apl'i ad vtilitatẽ eccleſie. ⁊ ſilr̃ Tit⁹. l In dalmatiã. ſili rõne. m Lucas ẽ mecũ ſolus. Iſte ẽ lucas euãgeliſta q̃ fuit comes indiuiduus ꝑegrinatiõis pauli: vt dicit Hiero. ĩ libro illuſtriũ viroꝝ: ⁊ ſatis ꝑʒ ex actib⁹ aplõꝝ. n Marcũ aſſu. ⁊ adduc tecũ. Et ſubdiť cã: o Eſt eĩ mihi vtilis in miniſteriũ: neceſſarioꝝ. p Tychicũ aũt miſi epheſum. ſilr̃ ꝓ bono illi⁹ eccl'ie. q Penulã quã reliqui troade. nomen eſt ciuitatis. †Colof.4.b

t * Apud

ſuſcept⁹ ē ī ſociū ⁊ ciuē romanū. vnde ⁊ paul⁹ ſe ciuē romanū appellat. Hiero. Volumē hebreū replico: qđ paul⁹ penulā iuxta q̇ſdā vocat. Penula veſtꝭ erat cōſularis q̄ induebāt cōſules romani ingredientes ī curiā. Vñ fert romanis hāc fuiſſe ꝯſuetudinem qñ monarchiā toti⁹ q̄ſi orb̄ acq̇rebāt: vt q̄cunq; gēs cū pace ⁊ coronis eis occurriſſet darēt eis libertatē in tātū vt frēs illoꝝ dicerēt: ciueſq; romani appellarent. Dabāt q; ꝑtātē edificādi curiam: ⁊ habēdi cōſules ſicut ⁊ ipſi habebāt. Pat̄ ꝭ pauli de gilohalo oppido inde vbi nat⁹ fuerat: trāſlat⁹ ī tharſū cilitie: q̇dā tꝑe veniētib⁹ romanis ꝑ ciliciā occurrit eis ip̄e cū alijs tharſenſib⁹ vtpote nobilis exceperūtq; eos cū pace. Tūc romani cōceſſerūt eis p̄dicta. Ibiq; pater pauli penulā accepit: poſt cui⁹ mortē ob recordationē ei⁹ hāc veſtem paul⁹ ſibi retinuit. a Alexāder. iſte ē quē. ſ̄. dixit reuerſū ad apoſtaſiam: q̇ fabricabat edes diane apud athenas ⁊ oēs ꝯ apl̄ꝫ cōmouit. De fenſiōe. Vel preſſurā ⁊ tribulationē ſibi illatā defēſionē appellat. Tribulatio defenſio ē xp̄ianis: q: defendit eos ī die iudicij. b Nō il. imputet. Nō orat ꝓ alexādro: q̇ īuidētia fraternitatē oppugnādo peccauerat. Sꝫ ꝓ his qui nō obrupant amore: ſ; timore ſuccūbuerūt orat vt eis ignoſcat. Multū enim intereſt inter eos qui hoc modo et eos qui illo modo peccāt. c De ore leo. .i. neronis d̄ cui⁹ manib⁹ liberat⁹ ē a dño qñ venit romā adduct⁹ ab his q̇ ꝑerāt iudee ob h̄ q: ceſarē appellauit. Nam cū veniſſet romā duob⁹ ānis māſit ī libera cuſtodia: poſt etiā trāſiuit ad alias natiōes q̄ erāt ī circūitu rome. d Leōis. Diaboli: q̇ ſic petr⁹ inquit: Tāq; leo circūit rugiens q̄rēs quē deuoret. q̇ cū nō pōt a iuſticia amouere: vel de vita vult tollere: ne alijs ꝓdeſſet: qđ q: ñ pōt: īſultat ei apl̄s. e Et aquilā. Aq̇la erat vir priſce apud iſtos hoſpitabat apl̄us.

Actꝭ.25. d

1.Pe.5. c

reliqui troade apud carpum veniens affer tecū et libros: maxi-
a vt ibi ſcribā epl̄as meas. autem.
me aūt membrānas. Alexander
a vel faber vel cuſtos erarij. athenis.
erari⁹ multa mala mihi oſtēdit:
a verbū ꝓnūciantis eſt nō imprecantis. indicat non optat.
reddet illi dñs ꝫm opa eius: quē
⁊ tu deuita. Valde ei reſtitit ver-
a qñ primo cepi defendere euāgeliū cōtra illū. innuit ſepe cōgreſſum cōtra illum.
bis noſtris. In primā mea defen
adiutor.
ſiōe nemo mihi affuit: ſꝫ omnes
q: hoīs eſt timere.
me dereliquerunt: non illis ipu-
quāto plus ab hoībus relictus.
tetur. Dominus autem mihi aſti
tit ⁊ confortauit me: vt per me ꝑ
dicatio impleat: ⁊ audiant om-
etiam.
nes gentes: ⁊ liberatus ſū de ore
diaboli vel Neronis.
leonis. Liberauit me dominus
a etiam. b idē tibi ſperare licet.
ab omni opere malo: et ſaluum
ducens.
faciet in regnuꝫ ſuum celeſte: cui
gloria in ſecula ſeculoruꝫ amen.
Saluta priſcā ⁊ aquilam: ⁊ one-
a familiā. b ideo nominat illos vt veniens per eos hos viſitet.
ſifori domum. Eraſtus remanſit
corinthi: trophimū autem reliq̇
a ꝓpter imbres et frigora cōmonet vt autūno veniret.
infirmū myleti. Feſtinā ante hye
meꝫ venire. Salutāt te eubolus
⁊ pudēs ⁊ linus ⁊ claudia: ⁊ fra-
a poſt ſalutationē fratrū ipſe ſalutat quaſi ſubſcribens hoc modo do. ⁊c̄.
tres oēs. Dominus ieſus chri-
a .i. maneat vr̄a dilecto. ne admonit⁹ iraſcaris: ſꝫ pori⁹.
ſtus cum ſpiritu tuo. Gratiā vo-
a .i. fiāt vera q̄ hacten⁹ dixi.
biſcū. Amen. Epiſtola pauli
ad Timotheum ſecūda finit.

a Apud car. nomē ē viri apud quē dimiſerat. Eſt aūt penula. vt d̄r ī Glo. veſtis cōſularis: q̄ a romanis data fuit pr̄i pauli ī ſignū amicitie cū ip̄o: ⁊ q; eēt fact⁹ ciuis roman⁹: quā reſeruauerat paul⁹ ob memoriā pr̄is: ⁊ in ſignū q; eēt fact⁹ ciuis roman⁹: ſi neceſſitas incūberet h̄ oñdēdi. vñ ⁊ pluries legit̄ h̄ allegaſſe ī actibus apl̄oꝝ. Alij vo dicūt q; penula hic accipit̄ ꝓ volumīe legis: ſ; primū videt̄ meli⁹: q: de libris ſubdit̄: b Et li. ſ. q̇s ego tibi dimiſi: ⁊ ꝓbabile videt̄ q; eēnt libri hebraici legꝭ ⁊ ꝓphaꝝ. c Maxime aūt mē. ad ſcribēdū ibi epl̄as ſuas: q: qñ non poterat diſcurrere ad ꝑdicādū: volebat abſētes docere ꝑ ſcriptū. d Alexāder. Hec ē ꝑs incidētalis: q: dixerat. Demas ei me re. ⁊c̄. iō occaſiōe ei⁹ facit mētionē de alio: q: nō ſoluꝫ eū dereliq̇t: ſ; etiā īpugnauit. dicēs: Alexāder erari⁹. iſte ē ille quē apl̄s tradidit ſathane: vt h̄r ī epl̄a ꝑce. j. ca. vt d̄r ī Glo. e Multa ma. mi. oñdit. i. fecit. f Reddet illi dñs. ſ. penā debitā. nec ē v̄bū īpcātis illi malū: ſ; ꝑdicētis futurū. iō nō dicit reddat: ſ; reddet. Cōſequenter ſubdit de alijs eū dimittētib⁹: ſꝫ nō impugnātib⁹. d. g In prima mea defen. ſ. qñ fui prīo ꝑſentat⁹ corā crudeliſſimo Nerone. h Nemo mi. af. ⁊c̄. ſꝫ q: h̄ nō fuit ex malicia ſꝫ ex timore. iō ſubdit orādo: i Nō il. impu. ſ. a dño. k Dñs aūt mi. aſtitit. q: ꝓpriū ē diuinitatꝭ aſſiſtere ī caſib⁹ neceſſitatꝭ. l Et cōfor. me. deficiēte hūana cōſolatione. m Vt ꝑ me ꝑdica. īple. ſ. ī ꝑtib⁹ occidētalib⁹ ī q̇b⁹ ꝑdicauit apl̄s poſt dimiſſionē a carcere Neronis. vt dictū ē. ſ̄. Ro. xv. vñ ⁊ ſubdit̄: n Et li. ſū d̄ ore leo. i. Neronis quē vocat ꝓpt̄ crudelitatē leonē. Sciēdū tñ q; apl̄s nō loq̇t̄ ꝓ tꝑe q̇ ſcꝑſit hāc epl̄am: q: tūc erat iterū ī carcere neronis: ſ; loq̇t̄ ꝓ tꝑe ꝑterito ī q̇ dimiſſus fuerat a nerone. qđ aūt ſubdit̄: o Liberauit me do. ⁊c̄. refert̄ ad tp̄s detētiōis ſecūde: qñ ſcripſit hāc epl̄aꝫ. Et q: nihil impedit a cōſecutiōe regni celeſtꝭ in morte niſi pctm̄. iō ſubdit: Et ſaluū faciet ī regnū ſuū celeſte ⁊c̄. p Saluta. Hic vltimo ꝑ timotheū amicos ſalutat d. Saluta priſcā ⁊ aq̇lā ⁊c̄. erat ei aq̇la vir priſce: et cū illis manſit apl̄s: vt h̄r Actꝭ. xviij. q Et oneſifori do. i. ei⁹ familiā. r Eraſtus aūt re. ⁊c̄. iſtos aūt duos noīat vt timothe⁹ veniēs romā eos viſitet ī trāſitu ſuo: ⁊ ſtatū eorū nunciet apl̄o: vt dicit Glo. pōt etiā addi alia cā. ſ. vt timothe⁹ citius veniat ad apl̄m ſciens eū ſic eſſe ſolitariū. ideo ſubdit̄: s Feſtina ante hye. ⁊c̄. aliter ꝓpt̄ īportunitatē tꝑis poſſet iter ſuuꝫ nimis retardare: ⁊ q: magna ꝑs vie ē ꝑ mare: ī q̇ nō ē tutū ī hyeme nauigare. Vltio ſalutat timotheū: ⁊ prīo ex ꝑte amicoꝝ. d. t Salutāt te ⁊c̄. ſcđo ex ꝑte ſui. d. v Domin⁹ ih̄s xp̄s ⁊c̄. q̇ ē aīe vita effectiue tñ. x Gr̄a dei. q̄ ē aīe vita formalr̄. Vobiſcū amē.

In ca. iiij. vbi d̄r. ī poſtilla: Argue peccātes ex ignorātia: obſecra peccātes ex īfirmitate.

Additio. j.

Hoc qđ d̄r argue: increpa: obſecra: pōt diſtingui ꝫm triplicē ſtatū. Sūt ei cōiter aut maiores aut miores: aut mediocres: vt ītelligat̄: argue ad mediocres. obſecra ad maiores q: vt. v. ca. ad Timo. j. Seniorē te ne īcrepauerꝭ: ſ; obſecra vt pr̄em: īcrepa ad miores. Vꝫ ꝫm Glo. alit̄ pōt legi ⁊ diſtigui. ſ. ſic. Oportune ⁊ īportune argue. i. d̄ pctīs argue q̇ſcūq; negligētes oportune et īportune vt expoſitū ē: deīde facta tali arguitione: Obſecra. i. adiura volētes vt ꝑſiſtāt ī correctiōe. Increpa. ſ. v̄bis aſꝑis reſiſtētes. ⁊ h̄ ī oī patiā ⁊c̄. In eo. ca. vbi ī poſtil. Prurientes aurib⁹. i. deſiderātes audire rabbiſtis doctorib⁹.

Additio. ij.

Sup illū v̄bū: Prurientes auribus. Glo. Nepharij doctores ip̄a occultatiōe cōdiunt ſua venena curioſis: vt iō eſtimēt eos dicere aliqđ magnū: q: habēt ſecretū: vt ſuauius hauriāt īſipiētiā quā putāt ſciētiā: dulciuſq; audiant q̄ palā ī eccl̄ia dici crediq; ꝓhibēt̄: hec ī Glo. ex q̇ intelligit̄: quō ille prurit⁹ auriū. ſ. deſideriū audiēdi ꝓcurat̄ a talib⁹ doctorib⁹. ſ. ꝑ quādā obſcuritatē ſeu occultationē eoꝝ q̄ ab eis dicūt̄: q: vt h̄r Prou. ix. Aque furtiue dulciores ſūt: qđ tꝑib⁹ iſtis nōnulli faciūt ī ſuis ꝑdicatiōib⁹ vel ſcriptꝭ.

In eo. ca. vbi d̄r in poſtil. Penulā quā aliq̇ troade: nomē ē ciuitatis.

Additio. iij.

Licet apl̄s pl̄ies legit̄ allegaſſe ſe eē ciuē romanū nūq; tñ legit̄ ſe allegaſſe h̄re hmōi veſtē cōſularē. Nec videt̄ veriſil̄e q; talē reſeruaſſet: q: cū ſine tali ſigno ſibi credebat̄ qđ erat ciuis roman⁹: Vt h̄r Actꝭ. xxij. h̄re talē veſtē potius videbat̄ ad inanē gloriā ꝑtinere q̄ʒ ad aliquā neceſſitatē. vñ ſcđa expoſitio videt̄ ꝓbabilior: ⁊ ē Hiero. dicētꝭ put ī Glo. Volumē hebreū replico. qđ paul⁹ iux̄ q̇ſdā vocat penulā. Nec obſtat huic expoſitiōi qđ ſb̄dit̄: Et libros: nā ꝓbabile ē q; h̄ret alios libros: ⁊ tñ ſeorſum faciebat mētionē d̄ volumīe legꝭ ꝓpt̄ ei⁹ auctē ſeu dignitatē: ſic̄ ſi aliq̇s habēs pl̄es libros ⁊ bibliā: diceret alicui porta mihi bibliā ⁊ libros meos.

Replica.

In ca. vlti. ſecūde ad Timo. vbi d̄r: Penulā quā reliq̇ troade ⁊c̄.

Incipit

Incipit epiſtola ad Titum. Ca.I

a H b Anc epiſtolā apoſtolus tito ſcribit: quē cre auit epm:cōmonēs eū foꝛe ſollicitū eccl'iaſtica diſciplina.debet ei pōtifex hr̄e maternā pietatē ꝛ pr̄is ſeueritatē: vt ſit foꝛt᷑ ſupbis. ꝛ ſuauis modeſtis: vt nō habēs timoꝛis angulū: nec elationis ſupciliū: vrat ꝛ luceat.
Exo .28.b vnde ī veſte legalis pōtificis erat coccus bis tinct⁹ q̇ habebat ſpeciē ignis. Ignis autē duo facit:vrit ꝛ lucet. Ita et pōtifex p̄dicatiōis gladio.ſ. ignito eloquio vꝛere debet moꝛdaci increpatiōe:ꝛ metuēda cōminatiōe:ꝛ lucē fouendo blādis:ꝛ delectabilia ꝓmittēdo. Ideo ꝺ māna ꝺꝛ: ꝙ
Exo .16.c indurebaꝶ ad ignē ꝛ liqueſcebat ad ſolē. Et bacul⁹ pōtificis ab inferioꝛi pūgit:ꝛ in ſūmo ad anterioꝛa extendiꝶ ī ſe rediēs:qꝛ eccleſiaſtic⁹ doctoꝛ gladio verbi pūgere debet .i. aſpere redarguere peccātes: qꝺ ē ex inferioꝛi natura: ꝛ coꝛrectos in anterioꝛa dirigere: ita tn̄ vt ad ꝓpꝛiā cōſciam ſui cōſideratiōe redeat:ſi foꝛte in ſe habeat q̄ aliȷ̇s annūciat.

Tito relicto Crete epō ex ſimplicitate ꝛ humilitate nimis patiēti. Preſcp̄ta ei ſua auctoꝛitate vtili:ſcribit ꝺ ep̄ali officio imperioſe ꝛ poteſtatiue tractando a nicopoli.

Eſt igiꝶ intētio apl'i inſtruere Titum de ep̄ali officio atꝙ monere:vt illud īperioſe tractet:ꝛ hereticos vitet. Modus talis. Prīo ſalutat. Deinde inſtruit eū de ep̄ali officio:docēs eū q̇d agere debeat:ꝛ q̄les epōs p ciuitates cōſtituere. Deinde q̄liter diuerſos vel ſexu vel etate vel cōditione inſtruere debeat. Poſtea monet eū de vitādis hereticis. Ca.I

b P Aulus. Seruus conditione nō tn̄ peccati miſera ſeruitute. Sed: dei quadā nobilitate:q̄liter moyſes ꝛ dauid ſerui ſūt appellati ꝛ maria ancilla. c Scd̄m fidē ele.i. quā tenēt vel q̄ ſaluanꝶ electi dei. ꝛ ideo ꝓ ea magis laboꝛādū. d In ſpem vi.eter. Hec res hic fruct⁹ apl'ici officiȷ̇. Per h̄ cōmēdat officiū apl'icū:nō tepidi⁹ agendū. e Promiſit. Sꝫ quō ꝓmiſit:cū nōdū hoīes eſſent q̇bus ꝓmitteret:qꝛ ī ei⁹ eternitate ꝛ in ipſo verbo eidē coeterno iā p̄deſtinatiōe fixū erat qꝺ ſuo tpe futurū erat. Promiſit ḡ ante tpa:qꝛ ī ſe eterno ſic fixerat anteq̄ꝫ tp̄s eſſet: qꝺ cū creaturis cepit. Nō enī poſſum⁹ dicere fuiſſe aliqꝺ tēpus qn̄ de⁹ nōdū fecerat aliquid. f Ante tpa ꝛc̄. Nō recens ꝓmiſſio:ſed ante tpa oīm ſeculoꝝ: ꝛ vt certius ſit. g Manifeſtauit.cōgruis tēpoꝛib⁹.ſ.verbū.i.filiū:hec eſt vita eterna. h Filio ꝼm cōem fidē.i.catholicā nō pꝛiuatā alicui⁹ catholicon grece: cōe vel vniuerſale diciꝶ latine. i Hui⁹ rei gratia. Primo dicit quid agere debeat ꝛ quales oꝛdinare p̄ſbyteros: incipiēs ita hui⁹ rei gr̄a ꝛc̄.dū hec recolit ſicut ei diſpoſuerat:monet exequi. k Preſbyteros. Ut paſtoꝛalis cure on⁹ facili⁹ ſuſtineaꝶ:p multos diuiſū. l Sine crimine. Si dixiſſet ſine pctō:nullus in eccl'ia recte poſſet oꝛdinari

Argumentū in epiſtolam ad Titum incipit.

a T t Ituꝫ cōmonefacit ꝛ inſtruit de cōſtitutione p̄ſbyteriȷ̇:ꝛ de ſpūali ꝯuerſatiōe:ꝛ hereticis vitādis:q̇ i traditionib⁹ iudaicis credūt. Scribens ei a nicopoli.

Argumētū finit. Epiſtola pauli ad Titū icipit: Ca.I

ſ noīe. ſ humilitas nō tollit poteſtatē ꝛ dignitatē.
b P p Aulus ſeru⁹ dei: apo a b c
ſ tenēs ꝛ p̄dicās fidem.
c ſtol⁹ aūt ieſu xp̄i ꝼm
fidem electoꝛū dei:et d
ſ ꝼm. a ſ eſt veritas ī liberalib⁹ artib⁹ q̄ nihil ad xp̄ianā religionē. b ſ .i.xp̄i religionē. ſ ꝛ h̄ ē
agnitionē veritat᷑ q̄ ꝼm pietatē e
a ſ .i.p hoc ſperās vitā eternā. b ſ q̄ quāto certioꝛ tāto miniſter dꝫ eē ſollicitioꝛ. c ſ vitā eternā
d e eſt i ſpēm vitē eterne:quā ꝓmi f g
a ſ oīa. b ſ vel eterna. ſ qꝺ idem eſt.
f ſit q̇ nō mētiꝶ de⁹ antē tpa ſecula h
a ſ nō ſolū rei effectū:ſed ꝛ in pꝛedi.ꝛc̄.
g ria:manifeſtauit aūt tēpoꝛib⁹ ſu i
is verbū ſuū in p̄dicatione:q̄ cre k l m
ſ vt fideli. a ſ cui tu cōparticeps. ſ cui ī ſalute hoīm mīm⁹ obedīm⁹:ſi quo mō remittimur.
dita eſt mihi ꝼm p̄ceptū ſaluato n
a ſ paulus inquā ſcribit hanc epiſtolam.
h ris noſtri dei titō dilecto filio ꝼm o
a ſ ꝛ in ſcribendo pꝛimū ſalutat in hunc modū.
ſ manifeſta ſunt hec.
cōem fidem : grātia ꝛ pax a deo p q
patre et xp̄o ieſu ſaluatoꝛe no r s
ſ cū inde recederē.
i ſtro† hui⁹ rei gratia reliq̇ te crete: t v
a ſ ad pfectionē. b ſ mala ī peccātib⁹ addendo bonis ea q̄ deſunt ꝛc̄.
vt ēa q̄ deſunt coꝛrigās:ꝛ ꝯſtitu x y z
ſ ſingulas. ſ epiſcopos.
k as p ciuitates pꝛeſbyteros:ſicut a
ſ .i.q̄les cōſtituēdos docuit. ſ .ſ.
l ꝛ ego tibi diſpoſui. Si q̇s ſine cri b

ade ꝛc̄.poſtil.ſicut ꝛ magiſtri ī Glo.exponit de veſte cōſulari. Burg. obiȷ̇cit dicēs ꝙ Hiero.penulā dicit volumē hebꝛeū:ſꝫ btūs Hiero.h̄ nō facit ꝼm ꝓpꝛiā ſꝫ alioꝝ expoſitionē:dicit nāꝙ volumē hebꝛeū replico:qꝺ paul⁹ ꝼm quoſdā penulā vocat. Nec ptinet vt dicit Burg. ad inanē gl'iam:p veſtē hic dictā penulā apl'm ſe oſ̄dere foꝛe ciuē romanū.nā nō magis ad vanitatē ptinet h̄ facere p veſtē q̄ꝫ p vocalē ꝓteſtationē qꝺ tn̄ apl's ſepe legiꝶ feciſſe ſpāliter qn̄ ceſarē appellauit. Nec valet rō Bur.qm̄ ſupflue exp̄imereꝶ liber vn⁹ qn̄ indiffinite ꝺꝛ de libꝛis : nec dignitas alicui⁹ libꝛi hmōi ſupfluitatem tollit: vt ſi q̇s depoſuiſſet bibliā cū multis aliȷ̇s libꝛis ſupflue diceret: Remittite mihi libꝛos ꝛ bibliā: nā cū q̇s dicit de libꝛis vtiꝙ pꝛincipaliter de pꝛīcipalioꝛib⁹ loquiꝶ et ſecūdario de min⁹ pꝛīcipalib⁹:ſꝫ ſi q̇d īter libꝛos eēt qꝺ nomē libꝛi nō digne reciperet merito ſpecificareꝶ:iō apl's addidit ſpecificādo mēbꝛanas: vide in littera nō eſt magne ſpeculationis.

Poſtilla fratris Nicolai de lyra ſup epiſtolā Pauli ad Titū incipit. Ca.I

a P p Aul⁹ ſeruus dei. Hic incipit epl'a Pauli ad Titū. q̇ diuidiꝶ ī tres ptes.ſ.in ſalutationē ꝛ ꝓſecutionē.ibi: Hui⁹ rei gr̄a:ꝛ cōcluſionē ibi: Salutāt te in fine epl'e. In pꝛima pte pꝛīo poniꝶ pſona ſalutās q̄ꝫtū ad nomē.cū ꝺꝛ: Paul⁹.ꝛ rō hui⁹ noīs dicta fuit in pꝛincipio epl'e ad romanos:ꝛ q̄ꝫtū ad religionē.cū ꝺꝛ: b Seruus dei.i.fidelis xp̄ian⁹: et q̄ꝫtū ad officiȷ̇ dignitatē.cū ꝺꝛ: c Apl's autē ieſu xp̄i ꝼm fidē.i.ad p̄dicādū fidem. d Et agni.ve.dei.h̄ dicit ad excludēdū ſciāꝫ hūanitus īuentā:ī q̇b⁹ ſūt aliq̄ falſitates admixte: vt ptꝫ p Ariſtotelē:q̇ lꝫ veri⁹ aliȷ̇s ſcripſerit: aliq̄ tn̄ falſa admiſcuit: vt ꝺ eternitate mundi: ꝛ de numero ītelligētiarū ꝛ hmōi. e Que ꝼm pietatē eſt.i.ad verū dei cultū oꝛdinata. f In ſpem vite eterne.p hec cōſequēde. g Quā ꝓmiſit q̇ nō mentiꝶ de⁹. cū ſit ipſa veritas. h Ante tpa ſecularia.i.ab eterno. Et accipiꝶ ꝓmiſſio hic ꝓ p̄deſtinatione dei: q̄ ab eterno dare electis oꝛdinauit gr̄am ꝛ gloriā. Sꝫ qꝛ effect⁹ hui⁹ p̄deſtinatiōis eſt in tpe. ideo ſubdiꝶ: i Manifeſtauit aūt tpib⁹ ſuis.i.ab eo diſpoſitis ꝛ oꝛdinatis. k Verbū ſuū.i.filiū incarnatū. l In p̄dicatiōe.i. p p̄dicationē.ſ.xp̄i ꝛ diſcipuloꝝ ſuoꝝ. iō ſubdiꝶ: m Que credita ē mihi.tāq̄ꝫ fidei p̄dicatoꝛi. n Scd̄m p̄ce.ſalua.no.dei.vt ptꝫ Act᷑.xiiȷ̇. Sepate mihi barnabā ꝛ ſaulū.ſcd̄o poniꝶ pſona ſalutata.cū ꝺꝛ: o Tito di.fi.ꝼm cōem fidē.i.catholicā:catholicon enī grece latine ſignificat cōe vel vniuerſale.dicit apl'us: Filio ꝼm cōem fidē.ad oſ̄dēdū ꝙ tit⁹ nō erat filius ei⁹ carnalis:lꝫ ſpūalis.tertio ponunꝶ optata bona.cū ꝺꝛ: p Gr̄a.in p̄ſenti. q Et pax. in futuro. nā beatitudo q̇etat totaliter hoīs appetitū. r A deo patre.q̇ ē gr̄e ꝛ beatitudinis cā pꝛīcipalis effectiua.tn̄ cū filio ꝛ ſpūſctō nā opa trinitat᷑ ſūt indiuiſa. s Et xp̄o ieſu. qꝛ eius humanitas eſt cā inſtrumētalis cōiūcta. t Hui⁹ rei. Hic īcipit epl'e ꝓſecutio:q̄ diuidiꝶ in duas ptes.in pꝛima pte titū inſtruit de oꝛdinatiōe eccl'ie.ſcd̄o de infoꝛmatiōe plebis ſibi cōmiſſe ſe.ca. Prima in duas.qꝛ pꝛimo ponit ſuā inſtructionē.ſcd̄o cuiuſdā dictironē.ibi: Sunt enī multi. Circa pꝛimū inſtruit eū de oꝛdinatione eccleſie q̄ꝫtū ad epiſcopos ꝛ p̄ſbyteros:inſtituerat enī eū paulus cretenſem archiepiſcopū:ꝛ ſic ad eū ptinebat oꝛdinatio toti⁹ ꝓuincie. Sciendū etiā ꝙ ſub noīe p̄ſbyteroꝝ intelligit etiā epōs:ꝛ ecōuerſo ſub noīe epoꝝ ītelligit p̄ſbyteros:ſicut dictū fuit pleni⁹.ſ.j.Timo.iiȷ̇.dicit igiꝶ: Hui⁹ rei gr̄a.i.ꝓpter p̄dicationē fidei catholice. v Reliqui te crete.inſtituēs te ibi archiep̄m. x Ut ea que deſūt. de bona diſpoſitione eccleſie. y Coꝛrigas.in melius refoꝛmādo. z Et conſtituas per ciuitates p̄ſbyteros. ꝼm exigentiam populorum. a Sicut ꝛ ego diſpoſui tibi.in foꝛma que ſequeꝶ. b Si quis ſine crimine eſt. Ille eī qui cōſtituiꝶ p̄ſbyter vel epiſcopus debet eſſe integre fame ꝛ fidei.iſta aūt cōditio ꝛ alie ſequentes debent eſſe excellēti⁹ in epō:q̄ꝫ in ſacerdote curato.

A

† 93.di.legimus p⁹ pꝛinci.

H